

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Arlion, Quetzal a Bermunda z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Devítistý druhý kontakt

Neděle, 8. prosince 2024, 15.34 hod.

Billy Tak jste tady – všechny vás zdravím a vítám. A Arlion, já myslel, že sem přijdeš už před 14 dny, když mi Quetzal ohlásil tvůj příchod.

Arlion To nebylo plánováno tehdy, ale až na pozdější dobu.

Quetzal To byla jistě moje chyba, neboť jsem měl býval vysvětlit, že sem Arlion přijde až tento měsíc. Omluv moje opomenutí.

Billy Však to není problém, někdy člověk prostě zapomene něco říci či vysvětlit přesněji. Občas se mi to taky stává.

Bermunda I já tě zdravím, a jak vidím, jsi při dobrém zdraví. Mám tě také pozdravovat od Florena a Enjana a povědět ti, že tě příští středu vyzvednou a ... s tebou do ...

Billy Dobře, to přece není problém, pokud sem přijdou dostatečně brzy, jelikož v 11.30 bych tady měl být zpátky, protože

Bermunda Času by mělo být dostatek, neboť ony s tebou chtějí do ..., aby viděly ...

Billy To by přece mohly i beze mě.

Bermunda Cítí se bezpečněji, když je doprovázíš, a já to tak mám také, když mohu tyto úkoly plnit společně s tebou. Však víš, že já ...

Billy Ano, to vím, neboť vaše mentalita není na tyto věci zrovna stavěna, což jsem zjišťoval již u Quetzal, Ptaah a předtím také u Semjase a Asket. Proto si myslím, že je vlastně jedno, jestli budu pracovat tady v kanceláři, anebo budu na cestách a budu vám nápomocen. A že jste pověřeni takovýmito úkoly, to může ...

Quetzal ... to je žel nezbytné, poněvadž jsme se zavázali k tomu, že budeme pozorovat a na svých přístrojích dle možností i obrazově zaznamenávat a registrovat všechny události tohoto druhu, vedle ostatních průběhů, příhod, událostí a různých případů atd., jež se nám Plejaren jeví jako podstatné.

Billy To vím, jelikož již tvůj dědeček Sfath mi v tomto ohledu vše vysvětlil, ale možná že bude pro čtenářstvo našich rozhovorových, resp. kontaktních zpráv zajímavé, aby se dovědělo něco více o tom, jaké všechny úkoly a práce musíte na Zemi vyřizovat a za jakým účelem atd.

Quetzal Arlion, pokud ti to nebude nepříjemné a nejsi vázán svou činností a svým časem, tak bych chtěl poněkud podrobněji vysvětlit to, na co se mne Eduard dotázal.

Arlion Nespěchám.

Quetzal Dobrá – ohledně toho, co jsem říkal, jsi přece informován, nicméně tato pozorování, která musíme v zásadní míře provádět a zaznamenávat, jsou pro naše myšlení a vnímání velmi zatěžující, jak je ti přece nejlépe známo, neboť my Plejaren nevedeme žádné války, nemáme žádnou kriminalitu, a ani vůbec žádné zločiny, jež by bylo nutno trestat, což takto do značné míry platí i v naší Federaci. To ...

Billy ... tím míníš patrně psychiku, která musí pojmout a snést to, co pojmáte svým vnímáním a co pak musíte zpracovat myšlenkovými procesy. To dokážu dobře pochopit a vcítit se do toho, já jsem přece tyto věci také již velmi často zakoušel a mohl jsem být také nápomocen, když se tyhle problémy vyskytly, jelikož jsem se již ve svých mladých letech učil u Sfath, jak s těmito věcmi zacházet a jak pokaždé vše zpracovat. Naučit se to přece musel i on, a sice dlouho předtím, než mne vzal pod svá křídla – a on mi byl v této věci a vůbec i ve všem dobrým učitelem.

Quetzal To je mi známo z jeho letopisů, nicméně jak se učil věci zpracovávat a jaké věci to byly konkrétně, a jak se tedy svými vjemy a myšlenkami se vším vypořádával, o tom nic nezaznamenal, stejně jako ani o tom, jak se oprošťoval od zatěžujících a na něj působících problémů na poli jeho vlastních pocitů, jemnocitů, citovosti a ostatních hnutí, jakož i v jeho vlastním chování atd. – a proto nemáme v tomto ohledu žádné znalosti. »A...« (*Písmeno »A« značí počátek německého slova; pozn. překl.*)

Billy ... Promiň, ale to nelze popsat, jelikož je to nemožné proto, že v zásadě každý člověk se od druhého naprosto od základu odlišuje, a tudíž každý vykazuje individuální způsob myšlení, vnímání a chápání. Právě tak má každý svůj individuální způsob, jak věci »opracovává« a zpracovává, a tedy také svůj vlastní způsob, jak zpracovává své myšlenky. Přitom je také podstatná inteligentnost, logika, rozum a osobní důvěra člověka v to, jak dokáže sám posoudit věci, které potřebuje myšlenkově zpracovat.

Podle všech těchto hodnot zpracovává myšlenkově každý člověk své vjemy absolutně individuálně, přičemž tento způsob zpracovávání myšlenek je vskutku naprosto osobní a individuální a nelze jej popsat. Ale když detailně pozoruji a analyzuji většinu pozemského lidstva, zvláště pokud jde o osobní rozvoj lidí v tom ohledu, jak vzdělávají a utvářejí své všeobecné vědomosti, svoji počestnost, obecné chování a počínání, pravé lidství, mentalitu, morálku a samostatné logické myšlení, tak zjišťuji úděsné věci. To proto, že většina lidstva nikterak sama nemyslí, ale otrocky podléhá náboženské či světské víře a je vskutku odcizena všem hodnotám života. Většina pozemských lidí využívá celou svoji energii k tomu, aby působila neštěstí a pohromy, neboť v hlubokém nitru jejich charakteru číhá stále ještě vše nevyrovnané, aniž by to potírali a zvládali, a proto je zcela na denním pořádku nenávist, pomsta, odplata, násilná činnost, zabíjení a vraždy všeho druhu a tyto faktory jsou mnohem rozličnější, než si většina lidí dokáže představit. Zejména si to nedokáže představit většina pozemského lidstva, která se blíže nezabývá skutečností a její pravdou, ale žije lhostejně, tupě a apaticky jen pro všední den, aniž by se nad vraždami, jež lidé páchají z nejrůznějších důvodů a pohnutek, a nad jejich rozličností, hlouběji zamýšlela. V tomto směru chci z celé té široké škály uvést alespoň následující druhy: Vražda z důvodu trestu smrti, vražda z náboženských, mravových či klanových motivů, vražda rituální, z pomsty, z důvodu výsměchu, sváru a slasti, vražda nájemná, z nedbalosti a zabijácká. Dále se páchají vraždy loupežné, vraždy z lásky

či odplaty, vraždy plynoucí z bludných představ a víry, vraždy suiciální, resp. sebevraždy, a dále také vraždy kvůli uspokojení, vraždy masové, zálučné, sexuální a úkladné, z hamižnosti a ukrutnosti a vraždy kvůli skrytí nějakých věcí. Dále je však nutno uvést také vraždy kvůli rozchodu, žárlivosti a nervovému vzrušení a vraždy zcela úmyslné, a pak také vraždy ze zlosti, z určitých pocitů, rozepří, žádostivosti a také vraždy kvůli vizím, vraždy mocenské a vraždy kvůli kontrole. Nelze opomenout ani vraždu dětí, kterou často páchají jejich vlastní rodiče, ale dále je nutno zmínit i vraždu skupinovou a sektářskou, vraždu pro zábavu, kvůli hněvu a vzrušení, kvůli názoru, strachu, snaze něco utajit či kontrolovat, vraždu ze vzteku, vraždu sprejovou, vraždu, která má něco umožnit, vraždu misijní, nenávistnou, pro pobavení a z důvodu amoku atd. Existují však ještě četné další druhy vražd, jež jsou v obřích zástupech lidstva prováděny den co den. To jsem ovšem ještě nezmínil ty nespočetné vraždy, které se páchají v každé válce, a ani masakry, znásilňování, mučení, kriminální jednání a zločiny atd., jež probíhají v každické válce a jež zůstávají nepotrestané, přičemž nesmazatelně zůstávají v hlavách těch, kteří jimi byli osobně dotčeni jako trpící a kteří jsou stále vystaveni vlivu svých dotyčných vzpomínek.

Inu, jakmile se stane něco, co v člověku aktivuje spouštěče pohrom, jež ustavičně číhají v nejhlubších hlubinách jeho charakteru, tak se jimi cítí být ihned neoprávněně osloven a reaguje agresivně – a tyto spouštěče může aktivovat už jen jediné slůvko, ať už je oprávněné, či neoprávněné. A tak je tomu zejména tehdy, když je dotyčný člověk neústupný, svéhlavý, namyšlený a útočný nebo když zastává názor, že pouze on dělá všechno správně atd. Pokud je člověk nevyrovnaný, neumí se sám kontrolovat nebo podléhá hrabivosti, neústupnosti či hašteřivosti, agresi anebo také výbušnosti, samolibosti a nadutosti atd., tak se z něj velmi rychle uvolňují na povrch negativy, které dřímou v nejhlubším nitru jeho charakteru a jsou potlačovány, a ty pak okamžitě dovádějí vše k výbuchu směrem do vnějšího světa. Bližní, kteří takovéto výbuchy spoluzažívají, pak nedokážou vnímat, že při takovémto nekontrolovaném výbuchu vzkypuje v dotyčném člověku jistá forma skrytého hněvu a nenávisti, která může vést v nejhorším případě k vraždě a zabití – a toto nerozeznává ani sám dotčený, z něž to celé vychází. Má-li člověk, který se zvrhává, takovéto dispozice – přičemž ty si tvoří sám, a sice svými pravlastními nekontrolovanými myšlenkami, pocity a hnutími, jakož i tím, že »kopíruje« výchovné chyby, jednání a způsoby chování atd. jiných lidí –, tak si do sebe všechny ty zrudné, zvrhlé, zlé a špatné vlastnosti lidské nedůstojnosti, které se uložily hluboko do jeho charakteru, vštípil zcela nekontrolovaně sám svou vlastní výchovou. Tyto zlé, špatné a člověka nehodné charakterové vlastnosti pak při každé vhodné či nevhodné příležitosti vybuchují a v průběhu životní doby se ještě zesilují. Za jistých okolností se tyto vlastnosti mohou také vyvinout v tužby a nutkání, v lačnost, zlou pudovost, v radost, neřesti a slast, přičemž dotyčné vlastnosti se vyvíjejí v tyto nehodnoty spojené s pohrdlivostí k lidem zpravidla zvláště tehdy, když se člověk – ať muž či žena, ať dospělý či nezletilý – musí v armádě a válce postavit »nepříteli« a když musí zákonitě páchat vraždy.

Jakékoliv vojsko každé země, jakož i NATO – ať je aktivní, nebo je v současnosti v klidové fázi – nepředstavuje nic více a nic méně než vražednou organizaci, která dělá vraha z každého člověka, jenž do takovéto vojenské organizace nuceně nebo dobrovolně vstoupí a jenž následně dobrovolně zabíjí druhé lidi nebo tak musí činit na základě rozkazu. A je zcela lhostejné, zda zabíjí při nějakém povstání, ve válce či za jiných okolností, neboť zabíjení lidí je a zůstává vždy a v každém případě vraždou a ta není nikdy správná, čímž se i každý »Homo sapiens« důstojně a čestně řídí, zatímco však každý jednotlivec, který k tomuto rodu nenáleží a který není schopen používat logiku, rozum a zdravý úsudek, začne být dříve či později zrudný, když jej patřičné okolnosti svedou k tomu, aby se stal vrahem – a tak to žel platí pro většinu pozemského lidstva. Vskutku dospěla pouze menšina ze všech lidí po stránce svého charakteru k natolik stabilnímu opravdovému lidství – a sice tím, že se k němu sama kontrolovaně a vědomě dopracovala –, že by nikdy a za žádných okolností »nevypěnila« a neusmrtila druhého člověka. Tento rod lidí, kteří si vskutku zaslouhují pojmenování »Homo sapiens« a kteří nepropadají zvrhlému hněvu a hněvnému jednání, jsou samostatní, pracovití, poctiví a ochotně nápomocní pozemšťané, jimž

vskutku náleží pečeť pravého člověčenství – i když mohou v případě nutnosti zařvat, aby vyjasnili daný stav věcí atd., pokud to situace chtě nechtě vyžaduje.

»Nezabiješ« byl výrok, který již od nepaměti říkali lidé, kteří jako příslušníci rodu »Homo sapiens« pěstovali pravou lidskost, dříve než, podle biblické legendy, jeden muž jménem Mojžíš vystoupal po útěku Hebrejců z Egypta v Sinajské poušti na horu Sinaj a následně sestoupil s příkázáními napsanými na kamenných tabulkách, z nichž jedno údajně znělo: »Nezabiješ.« To bylo tedy přesně to doporučení, jemuž vyučoval již Nokodemion a jemuž už před velmi dlouhou dobou vyučovali dávní předci Plejaren, kteří z Vesmíru ANKAR našli cestu na Zemi. Ti tomuto doporučení – které sloužilo pro lidi jako směrnice a jako způsob chování – vyučovali Abrama z Afriky, který měl tmavou barvu pleti a jenž byl vrchním vůdcem společenství Hebronů, které – jak vím a jak o tom informují záznamy Plejaren – sídlilo někde v oblasti, kde pramenila řeka Tigris, to jest v lokalitě, která, jak se domnívám, náleží k jižnímu Turecku. Abram a jeho skupina však nebyli prvními lidmi – stejně jako ani Adam a Eva podle té historky o údajném ráji –, jelikož lidé na Zemi existovali již dlouhé pravěky před tím, co uvádějí tato smyšlená, bujně fantazijní tvrzení, avšak jejich původ neodpovídal lživému tvrzení Charlese Darwina. Ve skutečnosti vzešel pozemský člověk v pradávných dobách z vyšších zvířecích bytostí a také z bytostí plazivých a šupinatých, takže vznikly různé druhy rodu člověk, jež původně vzešly z pozemských vodstev. Hlavně moře – jakož ale i půda – byla infiltrována viry, bakteriemi, mikroby a jinými mikroorganismy, které na Zemi dopravily z Vesmíru asteroidy, komety a takzvaný »hvězdný prach«. Krom toho se také stalo, že se objevovali různí nepozemšťané, mezi nimiž byli takoví, kteří měli hadovitou, ale také šupinatou kůži, a kteří na Zemi různými způsoby působili. Sfath mne poučoval a vyučoval o tom – na rozdíl od toho, co mi bylo vykládáno ve škole, a v rozporu s tvrzením pozemšťanů, že v bezvzduchem Kosmu, v asteroidech, kometách a »hvězdném prachu« nejsou vůbec žádné životní formy –, že život se nalézá úplně všude, přinejmenším formou virů, mikrobů a dalších mikroorganismů, tedy i ve vzduchoprázdném prostoru Vesmíru, jakož i v ledu na Zemi. A to vše mi Sfath rovněž dokazoval, a to pomocí aparatur a mikroskopů atd. Že v asteroidech, kometách a takzvaném »hvězdném prachu« existuje život, to je mezitím známo, ale že dokonce i ve volném Kosmu, ve veškerém ledu na Zemi a ve všech sluncích, planetách a měsících, jež vypadají mrtvě, jsou přítomni tisíceři živočichové, viry, mikroby a ostatní mikroorganismy, to, pokud vím, do kruhů nabubřelých věd dosud neproniklo. A tak jsou životní formy přítomny úplně všude, jako kupř. viry, jež jsou v sobě samých neaktivní, ale aktivují se ihned poté, co se jim podaří se usadit, resp. upevnit na vhodném »hostiteli«, jak vyučoval Sfath. Ten vyučoval i tomu – to vím ještě velmi přesně –, že v celkové hmotné oblasti mají všechny životní formy tutéž charakteristiku DAM¹, takže se v důsledku jejich všelijakých sloučení mohou vyvíjet vždy nové rody a druhy životních forem. Ony velmi rozličné viry, mikroby, bakterie a mikroorganismy, jež se usazují ve vodě, ledu, kamenech i v půdě, v sobě mohou nést původce, kteří jsou schopni za jistých okolností vyvolávat v člověku známé či neznámé choroby nebo nákazy, ale mohou je vyvolávat i u vyšších a nižších zvířat a ostatních živočichů ve zvířecí a rostlinné říši.

Ono zmiňované společenství sestávalo z několika tisíců a dalších několika set lidí, z nichž později vzešli Hebrejci, když putovali stále dále na jih, kde se pak usídlili. Jako Hebrejci byli nazýváni proto, že to byli kočovníci chovající skot, kteří s velbloudy, hovězím dobyt看em a osly putovali po krajině. Před tím však společenství Hebronů původně sídlilo pouze v oblasti, kde pramenila řeka Tigris, načež ovšem odputovalo do jihovýchodní části Perského zálivu, jak se ta lokalita dnes nazývá, avšak tehdy to byla Mezopotámie. A odtamtud zahájili ono faktické kočovnické putování na jih, což se stalo zhruba před 4000 lety. Jako obvykle se ale všechny tyto události líčí lživě a podvodně nebo prostě vynalézavě a přikrášleně, a tedy falešně, jako kupříkladu v židovské náboženské knize Tenach, která servíruje lživý příběh, stejně jako to činí i křesťanská bible a rovněž i další náboženské knihy.

1 Výraz DAM je odvozen z pojmu OMEDAM, jenž znamená naplňovatel zákona, kdy OM značí zákon a DAM naplňovatele či člověka; pozn. překl.

Aby se tedy lidem lživě a podvodně nakecal a »prodal« původ nějakého národa a jeho imaginární Bůh, tak se ve »svatých náboženských knihách« všechno zcela vědomě vylhává, a líčí se v nich dočista falešné »skutečnosti«, ba co víc, tímto způsobem jsou »chytáni do osidel« i všichni zdánlivě myslící věřící, s jejichž penězi je hromaděno velmi velké bohatství. Z věřících se pomocí víry, která je jim indoktrinačně vštěpována, »vymačkávají«, resp. gaunersky vytahují peníze a majetky atd., díky čemuž mohou »spásonoši, resp. sektářští blbci a vůdci, guruové a zástupci náboženské víry« pobírat mzdu, která je jim vyplácena vsutku jen za tím účelem, aby obelhávali a podváděli věřící, na což lidé stížení vírou ve své hlouposti a svém zdánlivém myšlení ještě platí daně a darují své finanční příspěvky; a ti zmiňovaní »spásonoši« a další jmenovaní všem těm laciným trikům a žertům v podobě těch náboženských lží, resp. náboženských podvodů, které jsou jim a věřícím »servírovány«, zpravidla sami ještě věří, s nemnohými výjimkami, které vykonávají tento svůj úřad pouze kvůli výdělku, a nikoliv kvůli víře. A toto je možné toliko proto, že věřící, kteří nejsou schopni sami myslet, všem těm absurditám, jež jim sektářští guruové atd. strkají pod nos, věří a pokládají je za pravdu. K tomu bude ale nezbytné – obzvláště nyní, kdy podle Arlion po celé měsíce již nebude možné vyvolávat a sepisovat zprávy s rozhovory –, abych ještě pověděl některé podstatné věci. Proto si myslím, že by pozemští lidé měli být vyučováni o tom, co je řádné a správné a čím by se měli po všechen čas řídit, a to je následující:

1. Člověk má vždy sám myslet a nikdy nemá věřit, a proto má úplně u všech slov, která slyší, čte nebo jinak vnímá, prověřovat, zda odpovídají skutečnosti a pravdě, a má o nich samostatně a svobodně přemýšlet, aniž by byl ovlivňován jakoukoliv vírou, a dále má to vše kompletně probádat a výsledek z toho plynout – pokud se v každé podobě nepochybně shoduje s pravdou – pojmout do sebe jako fakticky pravou hodnotu.
2. Člověk se nemá nikdy nechávat ovlivňovat žádnými formami víry, nemá začínat věřit a má se spoléhat pouze na to, co si může sám dokázat svým bádáním a myšlením a také svým prožíváním a zakoušením.
3. Člověk ať nikdy neuctívá a nezbožňuje žádného spolubližního a ať ani neupadá ve slepou závislost na něm, ale ať projevuje všem spolubližním náležitou čest a důstojnost a ať setrvává vždy konstantně a ve smyslu konzistentního posuzování při skutečnosti a její nezvratné pravdě.
4. Člověk ať se nikdy nenechá svést k tomu, aby vzýval nějakého člověka či nějakou imaginární bytost, a právě tak ani k existenciální víře náboženského či světského druhu a ani k víře v nějaké názory, činy, jednání a další věci.
5. Člověk se nemá nikdy nechat indoktrinovat, ale má ve všech záležitostech vždy sám činit svá rozhodnutí a provádět svá jednání, a sice na základě svého samostatného myšlení a svých soběstačných schopností, podle logiky, svého rozumu a zdravého úsudku; a proto si nemá nechat rozkazovat, ale má s nezbytnou energií plnit všechny své povinnosti, a sice podle svého vlastního a dobře promyšleného uvážení a rozhodnutí.
6. Člověk musí vždy zůstat sám sebou; nechť zůstává vždy skromně člověkem, jenž netrpí moresy plynoucími z touhy být velký a něčím více než bližní, a nechť ze sebe nedělá gurma ani světce a zůstává po všechen čas ve skromnosti sám sebou, počestným a korektním.
7. Člověk má být vždycky ochoten se na základě vlastních snah a v každé podobě, které je schopen, dále vzdělávat a nabývat rozličných vědomostí, aby se stal moudrým a vědoucím, aby začal být nápomocný životu a bližním a aby též choval ve cti a důstojnosti Tvoření, které je přírodou a veškerou její existencí, energií a silou v kosmickém rozsahu.
8. Člověk je korunou Tvoření, které má po všechen čas chránit, a má s ním být v souzvuku a současně mu projevovat čest a důstojnost, neboť skrze Tvoření, a tedy skrze přírodu a veškerou její celokosmickou energii a sílu, sám žije, stejně jako všechny životní formy vůbec.

9. Člověk nechť nezpůsobuje sám sobě, ani bližním či jakýmkoliv jiným živočichům nepřátelství, trápení a bolest, ale nechť jim prokazuje čest a důstojnost, ať už mají jakékoliv pohlaví a jakoukoliv barvu kůže a ať už jsou jejich názory, postoje, způsoby chování a jejich jednání atd. pozitivní či negativní, založené na samostatném myšlení, nebo na víře.

Toto je 9 nejdůležitějších způsobů chování, které musím momentálně uvést, avšak dále musím také důtklivě povědět následující:

1. Z nauk FIGU nesmí být nikdy a za žádných okolností učiněno náboženství, a tedy se z »Nauky pravdy, Nauky Tvořivé energie, Nauky života« nemá a nesmí nikdy stát náboženství či něco podobného. Tato Nauka nemá být ani nikterak měněna, falšována či jinak opisována, doplňována nebo zkracována.
2. Já sám nejsem ani guru, světec či zázračný člověk atd., a nejsem ani nikým, kdo by měl být uctíván a zbožňován. Nejsem ani hloupý sektář, génius či vysoce nadaný člověk, a právě tak ani žádný koryfej a žádné mirakulum, nýbrž jen prostý člověk.

A tím je nyní řečeno všechno to, co vlastně řečeno být musí. K tomu, aby člověk věděl a dodržoval i všechno ostatní, co jsem říkal a vysvětloval, nepotřebuje ani imaginárního nebeského Boha a Božího syna, ani pomatenou a zmatenou víru v něj, neboť pouze z jasné logiky, rozumu a zdravého úsudku plyne, že člověk je na Zemi jedinou samostatně myslící bytostí a že má jako takový důstojně oceňovat, ctít a chránit všechny život. A že toto nečiní »milý Pánbůh«, to je dokázáno tím – neboť jak by tomu mohlo být jinak –, že o sobě lidé velmi, velmi často smýšlejí nepřátelsky. Pokud nějaký Bůh chrání a miluje všechny život, tak proč tedy připouští, že na celé Zemi zuří vraždění a zabíjení, lži, podvody, zášť, pomsta, odvěta, nepřátelství, války, hamižnost a všechno zlé a špatné? A proč onen údajný Bůh provolává: »Plodte a množte se«, načež Zemi obývá již 9,6 miliardy lidí, kteří kompletně likvidují, ničí, boří a vyhubují celou přírodu a její zvířectvo a rostlinstvo a dohánějí je k absolutnímu zániku? Je snad tento Bůh slepý, že to vše nevidí, anebo je natolik hloupý a prostomyslný, že těmito vlastnostmi překonává i toho nejhloupějšího člověka? Ale jak hloupý a omezený musí být ten, kdo těmito lžím a podvodům ohledně imaginárního Boha věří? Kdo spíná ruce a modlí se k něčemu imaginárnímu, a tedy neexistujícímu, místo aby se snažil o to, aby s pomocí své vlastní energie, síly, logiky, rozumu a soudnosti sám činil a vykonával to, co potřebuje nebo co chce mít? Avšak člověk, a tedy právě většina pozemského lidstva, toto zpravidla nečiní, jelikož ve víře v tohoto imaginárního »milého Pánaboha« licoměrně předstírá, že vždy sama koná správně, a že tedy tento imaginární Bůh přece musí mít slitování a poskytnout pomoc. Plná skutečnosti a její pravda však vypadá tak, že už jen proto veškeré Tvoření – a tím pádem příroda, fauna, flóra a Kosmos včetně své celovesmírné energie a síly – nemůže dále existovat tak, jak by tomu vlastně muselo být.

Pozemští lidé vraždí skutečnost a pravdu a likvidují všechno to, co je dáno Tvořením a co je hodné života, tedy i sami sebe jakožto lidi, a to rozličnými způsoby. Je-li však vražděn člověk, který má být na bázi svého samostatného myšlení ochráncem a obráncem všech věcí veškerého Tvoření a vskutku jím i jest – nebo by právě měl být –, tak dělá pravý opak ochraňování, a to i tím, že se tak nadměrně rozmnožuje, že všechno to, co má ochraňovat a bránit, tedy i veškeré Tvoření, natolik sužuje, ničí a vyhlazuje, že toto Tvoření čím dál tím více ztrácí životaschopnost a vposled kompletně hyne. Země a její příroda – tedy Tvoření s veškerou svou celovesmírnou energií a silou – je z hlediska této planety uzpůsobena pro 500 miliónů lidí, maximálně však pro 2 miliardy, avšak nikoliv pro 9,6 miliardy a ještě více lidí, jak to požadují naprostí šílenci, jako ve Švýcarsku ti mýlící se vládnoucí ve Spolkové, Národní a Stavovské radě, v Německu pak část těch neonacistů ve vládě, ve Francii pak prezident Macron a v Rusku Putin, který chce dokonce zakázat bezdětná manželství, což je výplod, jenž momentálně straší v jeho mozku. K tomu si s Evou myslíme, spolu s ostatními, že všichni tihle pomatenci, kteří toto požadují, chtějí z důvodů

náboženské víry, aby se plodilo více věřících, zatímco jiní z nich propadli tomu údajnému výroku imaginárního Boha »plodte a množte se«. Současně hrají zcela určitě důležitou roli i peníze, které pak budou ze všech těch potomků »vyluzovány« formou vysokých daní a darů, přičemž tihle potomci budou moci pak opět »sloužit« v nějaké válce nebo tak jako potrava pro děla. Ale to nechce většina lidí ze Země akceptovat a hrubě tuto pravdu ignoruje, přičemž dokonce ignorantsky přechází i výstrahy a boží monumenty, které se zaměřují na pravdu a které uvádějí ve známost a jasně ukazují to, na co by měli pozemšťané nejnaléhavěji dbát a podle čeho by měli jednat, avšak to oni příčinlivě opomíjejí a jednají právě opačně. Náboženští věřící všeho druhu a ostatní sektáři a pomatenci považují dokonce za nutné lidi umlčovat, jednoduše je úkladně odprásknout, vrhat jim do zad nože nebo je jinak sprovodit ze světa, a současně při tom ohrožovat na životě i ostatní, jako se tak vícekrát stalo, když se někteří pokoušeli mi vzít život. Doposud se to přece 25krát nezdařilo, naštěstí, přičemž tentokrát to bylo skutečně dílem štěstěny – nyní od té doby uplynuly asi 2 roky –, to jest tehdy, když jsme seděli s Mariann a Willemem před domem a třeskl výstřel, který kvůli nepozornosti střelce odsvištěl do nebe, místo aby strefil mne nebo mé dva diskuzní partnery.

Inu, skutečnost, že nepřátelé pravdy se pokoušejí všemi prostředky o to, aby ve své bludné nábožné víře mimo jiné páchali vraždy a zavraždili ty, kteří o náboženské víře říkají pravdu, mi připomíná, co se dělo ve středověku, kdy bylo v Evropě na základě lži a »bonzování« umučeno, utopeno nebo zaživa upáleno více než 65 000 žen a mužů, poněvadž byli údajně ve spolku s ďáblem. Tak to probíhalo v Evropě, zatímco v daleké Americe byli údajní vzývači ďábla věšeni.

Quetzal Vzpomínám si, co jsem se o tom dočetl v letopisech mého dědečka Sfath: Vy dva jste spolu viděli ... Bylo to v roce 1680 nebo tak – to už nevím přesně –, ale pamatuji se, že to bylo v jedné vesnici, jejíž název také už nevím, a tam bylo oběšeno 20 až 30 lidí, protože byli z nenávisti obviněni z toho, že vzývají ďábla. Vy dva jste byli spolu také u toho, když ve Švýcarsku jedna žena obviněná z čarodějnictví ...

Billy ... ano, jmenovala se Anna Göldiová a byla obviněná jako poslední Švýcarka z čarodějnictví, aniž by nesla vinu. To bylo asi před 200 lety, a tato žena byla popravena mečem jako údajná travička, čarodějnice a vrahyně dětí, avšak pravý důvod její popravy spočíval v tom, že měla se svým chlebedárce tajný poměr a děti, z nichž jedno zemřelo při porodu, a proto byla zažalována hlavně jako vrahyně dítěte a travička, avšak bylo jí vyčítáno čarodějnictví. Ve skutečnosti nicméně nesouhlasilo ani jedno z jejích obvinění, ale její milenec, který byl jejím mistrem, byl svojí žárlivou ženou výhrůžkami dohnán k tomu, aby Annu Göldiovou zapřel, a ona byla popravena mečem, což po celé Evropě vyvolalo bouři odporu.

Quetzal Ano, tak je to i uvedeno v letopisech.

Billy Tak tomu bude, neboť já vím, že především i Sfath byl otřesený, a to z toho, že se takovéto bezpráví odehrálo i ve Švýcarsku, ale tak se to děje ještě i dnes, jen právě jiným odporným způsobem. Dnes je to totiž tak, že určití vládnoucí mohou spáchat vlastizradu a nejsou za to potrestáni, jako se to právě stalo v Bernu, přičemž se nově děje i to, že jsou uzavírány smlouvy s EU – aniž by byl dotazován lid a bylo mu umožněno o tom hlasovat –, které budou Švýcarsko v budoucnu uvádět do politicky nevýhodného postavení a které hrubě maří neutralitu, jako se to děje v té souvislosti, že Spolková rada dále uvádí do hry ještě i tu vražednou organizaci NATO a že vysoce postavení švýcarští vojáci mají od této vražednické lůzy dostávat »výuku«. A to v tom smyslu, že se mají na počátku příštího roku vysoce postavení vojenští bonzové ze Švýcarska účastnit minimálně jednoho společného cvičení či čeho s NATO. To je zemězrada nemající sobě rovnou, kterou zosnovala Spolková sněmovna v Bernu, a sice navzdory jiným spolkovým radům. A k tomu ty bídne vlastizrádné elementy ve vládě říkají, že tak Švýcarsko bude mít dobré vztahy se sousedními státy a se světem, ale že je tím hrubě hacena státní suverenita, resp. naše státní nezávislost na vlivu jiných zemí, a tedy i bezpečnost Švýcarska a jeho národa, to tenhle vládní

»výkvět« nepobírá – ten se narodil dlouho po světové válce a nezažil, že Švýcarsko a jeho lid zůstaly uchráněny přímých válečných akcí pouze díky neutralitě. A to odhlížím od toho, že vojenská justice vynesla, navzdory neutralitě, 33 rozsudků smrti kvůli vlastizradě, z nichž bylo 17, právě kvůli zemězradě, vykonáno. Už tehdy byla těmito rozsudky smrti neutralita porušována, neboť ta v sobě nesporně také zahrnuje, že je **každý život** chráněn, tedy i při zemězradě – ta se má tudíž sice potrestat, avšak nikoliv popravou, a tedy nikoliv smrtí, nýbrž »vydatným« a dlouholetým trestem odnětí svobody.

Tehdy, právě během nacistické světové války, jsem byl u své tety Marthy, sestry mého otce, a tedy i u svého kmotra Alfreda Flückigera, který pracoval jako dozorce v káznici Regensburg, a s ním jsem se příkládl k jezeru Katzenssee – bylo to asi v dubnu roku 1943, už to přesně nevím –, poněvadž se tam konala poprava jednoho vlastizradce, o níž on věděl. Podařilo se nám tam, navzdory hlídkám, připlazit, skryli jsme se a tu popravu jsme pozorovali, aniž bychom byli přistiženi. Tehdy mi bylo 6 let a v centru vesnice jsem se tam také seznámil s Elsi Moserovou, načež jsme se pak dále nevidali. Následně, v 70. letech 20. století, asi po 30 letech, se pak u mě náhle objevila v Hinwilu v ulici Wihaldenstrasse a vysvětlila mi – dnes to přece mohu povědět –, že ji k tomu vyzvala Semjase.

(Ohledně této diskutované látky k tématu neutrality jsem obdržel dodatečně od Achima Wolfa – aniž by on o mém hovoru s Quetzal a Arlion cokoli věděl – do periodika Znamení doby následující článek, který teď nádavkem přikládám k rozhovorové zprávě.)

NAKLADATEL MÁ SLOVO

Potichoučku, polehoučku do NATO

Mělo by Švýcarsko vstoupit do NATO? Nikoliv, říkají znepokojení občané. A nyní čteme zprávu v týdeníku »Weltwoche« o tom, že 20. listopadu naše zemská vláda – navzdory názoru spolkových radů Parmelina a Röstiho – rozhodla, že se počátkem roku 2025 mají vůdčí síly švýcarské armády účastnit strategického cvičení, na němž se nemá nacvičovat nic menšího než »alianční případ« NATO.

Co to znamená? Jedná se o závazek státu vstoupit do války, kterou vede jeden z aliančních partnerů. Konkrétně řečeno: Bude-li jeden stát NATO napaden, nacházejí se všechny ostatní státy NATO ve válce proti útočníkovi. A nyní je tedy Švýcarsko až po uši v této věci.

Je to nová těžká rána pro naši neutralitu, rána, kterou trpí hodnověrnost ozbrojeného, povždy a plně neutrálního malého státu Švýcarska, který se nesmí nikdy účastnit vojenské aliance cizích států. Předsedkyně zemské obrany, paní Amherdová věc přikrášluje tím, že jde jen o »cenné vhledy do rozhodovacích mechanismů NATO«. Mluvčí spolkové prezidentky Violy Amherdové tvrdí, že na »aliančním případě« se Švýcarsko oproti tomu nepodílí.

Veřejnost nebyla o tomto opětovném porušení neutrality zpravena. Pouze týdeník »Weltwoche« referoval o této vysoce nebezpečné chůzi po provaze ve vysoce nebezpečné době. Protistrany NATO potom řeknou: »S nimi šel, s nimi byl chycen, s nimi visel. Švýcarsko již není neutrálním státem.«

A tak si Švýcarsko vpouští do země válku. A podporuje do budoucna válku v této zemi. Tomu je nutno se vší rozhodností zabránit.

Přeji pěkný týden, Christoph Blocher

Nuže, tím že ve Švýcarsku vlastizrádní vládnoucí hrubě odrovnávají státní neutralitu, bude nakonec tato švýcarská neutralita existovat už jen jako relikt minulosti, pokud bude skutečně způsobeno to, co tihle zemězrádci opravdu chtějí – a potom na tom ponesou vinu ty nezodpovědné a bídné vládní živly, které, smím-li to zmínit ještě jednou, nemají ani potuchy o tom, jak zatraceně těsně Švýcarsko v minulé světové válce uniklo tomu, aby jej zničili nacisté, kteří již provolávali: »To malé Švýcarsko, toho dikobraza, toho zabereme při návratu z tažení raz dva.« Ale to tihle idioti, kteří dnes v Bernu fušersky pracují na této zradě neutrality, přece neslyšeli, neboť tenhle mladý zemězrádný »výkvět« přece tehdy ještě nežil a neregistroval nic ze všeho toho dobrého, co onehdy v nacistické světové válce přinesla tomuto Švýcarsku a jeho lidu pravá neutralita, díky čemuž se vyhnul přímým válečným akcím.

Co se týče sektářů, kteří dělají všechno pro to, aby zabránili diskuzi o tom, že má být omezováno přelidnění, tak o jejich činnosti svědčí kupříkladu fakt, že v roce 2022 v americkém státě Georgia vyhodili do vzduchu a zničili monument Poradních kamenů, což bylo zmiňováno již 20. 8. 2023 v 861. kontaktní zprávě, ale já to chci ještě jednou připomenout a uvést. Na tom monumentu byly nápisy v několika jazycích, jež poukazyvaly na to a uváděly ve známost, že Země je bez problémů uzpůsobena jen pro 500 miliónů lidí. Tady – tady mám ještě jednou ten článek a obrázek, jež o tom referovaly. Na té fotce je vidět ten monument poté, co jej ti sektáři zničili; jeho zbudování stálo dost peněz a jedna sektářka jej z chorobné blbosti označila za »satanský«:

Výbuch na Georgijských poradních kamenech je i po letech stále ještě hádankou

uncut-news.ch, 14. srpna 2023

Od záhadné exploze u Georgijských poradních kamenů v USA uplynul více než jeden rok. Policie stále ještě nemá v hledáčku žádného podezřelého, stále ještě nebyl nikdo zatčen.

Ráno, 6. července 2022, nafilmovala monitorovací kamera, jak někdo přijížděl k tomuto spornému monumentu s jakýmsi předmětem, načež uháněl plným plynem pryč. O několik okamžiků později zaznamenalo několik kamer výbuch.

Téhož dne byl později zničen i zbytek monumentu, »z bezpečnostních důvodů«.

Tento monument, postavený v roce 1980, je považován za »jedno z největších tajemství Ameriky«. Od doby jeho zřízení je uváděn do spojitosti s »konspiračními teoriemi«.

Na jeho vysokých kamenech byla napsána poselství pro budoucí generace. Ve 12 světových jazycích vyjadřovala požadavek, aby byla světová populace udržována pod hranicí 500 miliónů. To proto, aby bylo dosaženo »věčné rovnováhy« s přírodou. Kandiss Taylorová, kandidátka na guvernéřský úřad v Georgii, označila tento monument za »satanský«.

Kandiss Taylor
@KandissTaylor · Folgen

God is God all by Himself. He can do ANYTHING He wants to do. That includes striking down Satanic Guidestones.

4:37 nachm. · 6. Juli 2022

Kandiss

Taylorová

@KandissTaylor

Bůh je Bůh sám o Sobě. Může udělat COKOLIV se mu zachce. Do toho spadá i zboření satanských Poradních kamenů.

16.37 hod., 6. července 2022

Zdroj: <https://uncutnews.ch/die-explosion-der-georgia-guidestones-ist-auch-jahre-spaeter-immer-noch-ein-raetsel/>

Většina pozemských lidí, kteří v sobě nikdy nekontrolují a nepotírají své zřudné, zlé a člověka nehodné atributy do té míry, aby se stali lidmi opravdovými – a sice nejen ve vztahu ke svým bližním, ale i ve vztahu ke všemu životu, a tedy i k celé zvířecí a rostlinné říši, a tím pádem k veškeré existenci a síle Tvoření na planetě Zemi i v obsáhlé sféře Vesmíru –, nedospěje nikdy k pravé lidskosti, ale zůstane vězet ve špíně podlosti, životní nedůstojnosti, zpustlosti, nepokojů, pomatené lhostejnosti a v osidlech zkaženosti, špatnosti, zavrženíhodnosti a zlého zanedbávání i zapírání pravdy.

Když celou skutečnost přesně nazírám, analyzuji a předvídám, včetně toho, co bude v budoucí době vyplývat z většiny pozemského lidstva, jakož i z celosvětové většiny nepoctivých vládnoucích – kteří menšinu svých počestných »spoluvládnoucích« ustavičně demonstrativně ignorují a sužují –, tak zjišťuji, že příslušníci této většiny se tedy nikdy v životě nestanou vědomě opravdovými lidmi. To proto, že tedy majorita pozemšťanů kvůli své lhostejnosti připouští, aby si část stejně smýšlejících činitelů ve vládách, tedy právě těch posedlých mocí, dělala při výkonu této své moci to, co se jí hodí do krámu a co si přeje. To zcela jasně a zřetelně znamená, že nic nepovede k lepšímu, a ani ke skutečně vědomému evolutivnímu vzdělávání či k tomu, aby lidé dospívali k pravé lidskosti, a že se nic nezmění, a ani nebude činěno nic evolutivního. To proto, že ve většině lidstva je nepoctivě zažraná lhostejnost, a ve většině vládnoucích jsou tedy samozřejmě zažrané i mocenské manýry, a tak je tomu takovou měrou, že je zlepšení situace, jak se říká, naprosto beznadějně, což značí, že lidé nebudou utvářet nic hodnotné pokrokového a že se fakticky nestane realitou, aby se stali lidmi pravými.

Má-li být většina vládnoucích pojmenována správně, tak je nutno pravdivě podotknout, že se jedná o »klub« vadně vládnoucích a mocichtivých činitelů, kteří utiskují tu část vládních představitelů, která je doopravdy poctivá, a to i přesto, že tato část chce vládnout správně a chce také pro národy dělat to nejlepší a rovněž toho i dosahovat – avšak ti nepoctiví vládní činitelé tuto část osočují, demonstrativně ignorují, znevažují, zapírají a chtějí ji také zlomyslně vytlačit z politiky.

Jestliže tedy, jak jsem uváděl, většina pozemského lidstva i většina vládnoucích nedosahuje skutečného evolutivního pokroku na poli opravdového lidství, tak lze z celkového hlediska nazvat pojmem »Homo sapiens«, resp. »Homo rozumný« při nejlepší vůli pouze menšinu lidstva, avšak nikoli většinu pozemšťanů, a zejména nikoliv většinu vědců a vládnoucích, z čehož lze vyloučit žel opět jen jejich menšinu, která optimálně reaguje na to, co je správné a pravé – resp. se pokouší to chtít – a která

disponuje poctivými vědomostmi, soudností, moudrostí, chytrostí, bystrostí a poctivostí a lze o ní hovořit jako o »Homo sapiens« a také ji tak oceňovat a ctít.

Většina pozemského lidstva představuje opak »Homo sapiens« – a k ní žel patří i většina vládnoucích činitelů, která zpravidla často utlačuje své »spoluvládnoucí«, resp. onu poctivou menšinu pomocí násilí, lži, podvodů a zlého tupení – a této většině nelze úhrnem přičítat příslušnost k rodu »Homo rozumný«. Pokud budeme analyzovat a posuzovat náboženské a světské věřivé, resp. pouze zdánlivé myšlení a veškeré počínání této většiny, tak dospějeme ke správnému poznatku, že celé její jednání, žití a chování atd. odpovídá pravému pojmenování »Homo stultus«², a tedy označení, jež je velmi vzdálené logice, rozumu a zdravému úsudku. Vyjádříme-li to patřičně správnými slovy, pak z toho plyne jasně náležitá nehodnota s významem »člověk pošetilý«, »člověk namyšlený«, »člověk hloupý«, resp. »člověk nemyslivý«, »člověk prostoduchý«, »člověk bláhový«, »člověk vraždivý a zabíjivý«, »člověk bláznivý« a vposled i »Homo brutus«, resp. člověk nudící se, člověk těžkopádný, předstíravý, záludný, zrádný, násilný, nepokojný, vražedný, vědomě lhavý, podvodný a tupomyslný atd.

A že jsou označení »Homo stultus« a »Homo brutus« v dnešní době pro většinu pozemského lidstva oprávněná, platná a správná – i pro většinu vládnoucích i zcela určitou »sortu« vědců a vynálezců futuristických technik –, to dokazuje fakt, že oproti většině celého lidstva prochází životem pouze menšina počestných bez náboženské a světské víry a v souladu s faktickou skutečností a její pravdou a že jen tato menšina se upřímně snaží o to být pravými lidmi. A to právě v tom smyslu, v jakém o tom my ve FIGU vyučujeme a v jakém to šíříme, přičemž poctiví lidé a členové FIGU po celém světě se tomu ve vztahu k sobě samým učí a sami to i aplikují, s tím, že to formou výuky i předávají dále svým zainteresovaným spolublížním, což vede po celém světě k potěšitelnému úspěchu; o tom mi stále častěji děkovně referují lidé z celého světa, kteří se v sobě pomocí »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života« osvobodili a našli v životě tu správnou cestu, a tím pádem i mír v sobě samých.

Odvěké Nokodemionovo Učení šíří FIGU po celém světě, a i když toto rozšiřování přináší jen skrovný úspěch, tak to vše přece jen úspěch přináší. A to i přesto, že při pohledu na většinovou masu lidstva je nutno konstatovat, že je banální, lhostejná, nepracuje na sobě samé a nechce se stát doopravdy lidsky důstojnou, takže pouze menšina chce vidět skutečnost a pravdu a žít podle ní.

Tady na Zemi i v lidech dominují všechny zlořády a nešvary, a »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie a Učení života« lze také žít jen skrovně, nicméně i přesto přináší úspěch v tom ohledu, že se jednotliví lidé snaží jej do sebe pojímat a integrovat. Z toho vyplývá ten úspěch, že se v sobě samých cítí být svobodnější a pokojnější, a právě tak i ve vztahu ke svým spolublížním a k Tvoření – které není ničím jiným než přírodou a vší její existencí, energií a silou celovesmírného rozsahu, a tedy nikoliv imaginárním Bohem či světcem; dotýční se stávají i lidštějšími, cítí se být svobodnější a otevřenější a mají větší radost ze života.

To vše je velmi naléhavě nezbytné, když vezmeme na vědomí všechno to, co se na světě přičiněním lidí odehrává, jako že v nesčetných manželstvích probíhají každodenně rozepře a také mlácení, jež také častokrát končí vraždou a zabitím, nebo že je pak nutno manželské partnery a také děti zachraňovat v nemocnicích před smrtí či o ně pečovat, aby se opět uzdravili. Lidé jsou však vražděni a zabíjeni i kvůli kriminalitě a zločinnosti všeho druhu, jakož ale i svojí vlastní manickou závislostí na omamných drogách všech typů, počínaje alkoholem a jedovatými přírodními rostlinami a konče nejhoršími chemickými drogami, jež vzbuzují závislost. Ale to všechno ještě překonávají samotné státy, a sice svými armádami a válkami, které tyto armády vedou a při nichž jsou z jejich příslušníků a vojáků činěni státem legitimovaní vrazi – a když lidé povolání k tomuto vraždění nejdou do války dobrovolně, tak jsou k tomu mnozí nuceni. Ve válce potom vraždí a boří, kvůli čemuž se nakonec v mnohých z nich vzdouvá potěcha

2 Homo stultus (lat.), tedy člověk hloupý, nerozumný, pošetilý; pozn. překl.

a touha vraždit a ničit, v důsledku čehož se z nich stávají vášniví vrazi, kteří se tedy horlivě a bez svědomí oddávají vraždění, a sice s naprosto vášnivým nadšením.

Tím jsem teď opět pověděl vše, co jsem si v tomto ohledu myslel a co bylo nutno říci.

Quetzal Ano, ale to vše má svoji správnost, a žel v těchto ohledech ani mimo naši Federaci není vše takové, jaké by mělo být, a tudíž v celém Kosmu našeho Univerza ANKAR není pěstován mír tak, že by byl trvalý, neboť životní formy lidského, člověku podobného i člověku cizího druhu, které nenáleží k naší Federaci a žijí v cizích slunečních a planetárních soustavách, jsou zcela určitě nepříjemnými současníky, jak pokaždé nazýváš nemírumilovná uskupení. Ale ...

Arlion ... tady tě musím žel přerušit, Quetzal, neboť to vše, co náš přítel říkal, je pro mě sice nanejvýš zajímavé a poučné, avšak jeho řeč si vyžádala nějaký čas, a proto můj čas nyní vyprchává, protože se musím opět jít věnovat svým povinnostem. Avšak tím vším, co jsi říkal a vysvětloval, můj příteli, si rozšiřuji dále své vědomosti o záležitostech spjatých s životními poměry pozemského lidstva a s mnoha dalšími věcmi, za což ti děkuji. Jelikož si teď ale musím pospíšet, musím vysvětlit, že naše snaha uvést pod kontrolu ty energie a jejich síly, které tě, můj příteli, hanebně a násilně postihují při tvé práci, byla doposud marná. Ty energie a jejich síly působí sice svými kmity samostatně, ale jsou generovány tou podivnou a bludnou náboženskou vírou a vykonáváním těch bludných modliteb určených neexistujícímu Bohu, což vlivem všech takto bludně věřících lidí celé Země vytváří úhrnem během nejkratší doby energetickou moc a energetickou sílu, jež se bleskově rozšiřuje po celé Zemi a jež ty bludy dovádí k působnosti, a jež také silně narušujícím, ba přímo zhoubným způsobem začíná působit proti všemu, co působí proti ní samotné, tedy proti této energii a síle.

Dále je ovšem nutno vysvětlit, že vlivem této energie a její síly jsou s tím spjaté bludné přeludy, které ještě zhoršují ty chorobné věrské bludy, jimiž po celém světě trpí lidé, již propadli náboženské víře, ba co víc, ty zmíněné bludné přeludy ještě stupňují tuto bludnou víru do závratna. Z toho důvodu vede tato víra dokonce až k plastickým fantazijním úkazům, jež jsou fakticky rozeznatelné, jakož ale i k viditelným a fakticky slyšitelným iluzorním jevům, jež se vskutku mohou stát auditivně, resp. sluchově vnímatelnými, a které tedy mohou být vnímány aurálně, resp. sluchovým ústrojím a mohou se zvrhávat jakoby ve skutečné akustické, resp. zvukové vjemy a v této podobě se objevovat.

Billy Aha – smím-li tě přerušit, Arlion, tak z této věci, resp. z toho, co vysvětluješ o té auditivitě, podle mého chápání vyplývá, jak jsem se tomu učil u Sfath, že to přímo souvisí se smyslovým vnímáním akustických vjemů. A to v tom smyslu, že smyslové vnímání zvuku, a tedy i smyslové vnímání sluchu, jsou tudíž za jistých okolností nebo skutečně na sobě závislé, a to i tehdy, když se objevuje fantazijní akustický úkaz. Celé toto vnímání probíhá přece přes smyslové buňky, jež jsou v tomto případě, o němž právě hovoříme, podněcovány zvukovými vlnami, resp. kmity, které člověk pojímá z vnějšího prostředí. Sluchový smysl, popř. sluch, má přece pro člověka ústřední význam, neboť ten mu celý slouží nejen ke vnímání toho, co se na akustické úrovni odehrává v jeho okolí, ale v první řadě i k tomu, aby mohl komunikovat se svými spolubližními, a tedy se s nimi dorozumívat. Krom toho chci také ještě zmínit, že jsem se u Sfath – Sfath byl dědeček Quetzal, pokud to nevíš –, naučil hodně věcem, o nichž ovšem nemám hovořit, přičemž on v mém mozku také něco zablokoval, takže ani hypnózou či jinými zásahy futuristickou technikou nemůže můj mozek uvolnit vůbec nic z toho, o čem mám mlčet. Možná jsi byl o tom informován.

Arlion Samozřejmě – to vím, a rovněž i to o těch cizincích, jak je nazýváte, »a...« (*písmeno »a« značí počátek německého slova; pozn. překl.*)

Billy ... promiň, že tě už zase přerušuji, ale o nich se nemá mluvit – na tom trval už Sfath. Smím říci pouze následující: Oni – tedy právě ti cizinci – přicházejí na Zemi již po tisíce let, a mají tedy, přinejmenším z pohledu pozemšťanů, futuristickou techniku, která ovšem za technikou Plejaren velice

zaostává, stejně jako za technikou těch, kteří ve starých dobách vycestovali do Vesmíru DAL a již od pradávných dob v něm sídlí. A tak mají ti cizinci, jejichž létající stroje v podobě UFO od nepaměti sviští pozemským vzdušným prostorem, techniku, která tu pozemšťanskou dalece překonává, nicméně ti všichni jsou neznalí v otázce jiných Tvořivých Univerz, a proto nemají ani vůbec žádné vědomosti o Univerzu ANKAR a sedmerosti Tvoření. Jak říkal Sfath, tak jsou jim známy pouze vědomosti o dimenzích tohoto Univerza, tedy dimenze minulosti a budoucnosti, ale to také jen v omezeném rámci, a rovněž jen vědomosti o vyšších technických finesách, které ale ... Více toho ale povědět nesmím.

Arlion To vše je mi známo. »S...« (*písmeno »s« značí počátek něm. slova; pozn. překl.*)

Billy ... promiň, ale já chtěl ještě něco říci, totiž o tom, čemu mne vyučoval Sfath v otázce těch věrských energií a sil, kvůli nimž se objevují jevové formy, jež lidé posuzují naprosto chybně a jimž i chybně rozumějí. A to vše má svůj původ v dobách – jak jsem mohl spolu se Sfath vyzkoumat ve vztahu k počátkům všech těch náboženství –, kdy se velmi dávní cizinci, kteří se i smísili s pozemskými lidmi, vypínali jako vládci. A jelikož se byli schopni pohybovat vzduchem, a to jak technicky, tak i levitací, začali být dosud raní pozemšťané vůči těmto cizincům pokorní a pokládali je za »nebeské vládnoucí« a také za bytosti nebe, přičemž je až fanaticky uctívali, a to do té míry, že ve své primitivní řeči označovali a považovali za »Gylel«. Pod tímto pojmem chápali oni dotyční raní pozemšťané »stvoření všech věcí«, resp. přírodu, a tím i Tvoření, což bylo přece i správné. Nicméně se domnívali, že ti cizinci jsou kvůli své technice a svým dovednostem oněmi bytostmi, jež stvořily vše, a tak se následně stalo, že je pokládali dokonce i za bytosti, které stvořily celou viditelnou dálavu – tedy Vesmír – a všechny hvězdy atd. Tento primitivní národ, u něž jsme se Sfath vyzkoumávali počátky víry, používal tedy pojem »Gylel« takřikajíc ve smyslu »Tvoření«. Pojem »Bůh« byl ale vymyšlen až o tisíce let později, a sice již dále vyvinutějšími lidmi, avšak tento pojem se nejprve více a více proměňoval a vyvinul se do své podoby až tehdy, když se u pozemských lidí rozběhla velká, viditelná evoluce, v jejímž důsledku se tento pojem nakonec tradoval v četných podobách mnoha různých jazyků a rozšiřoval se spolu s vírou. Vše se však utvořilo ve věrský strach, a sice z toho, že nebudou-li lidé činit víře zadost, tak vytrpí trest. V lidech se tedy zákonitě prohlubovala víra, že musejí těm mociplným cizincům projevovat uznání svým uctíváním, a sice formou hluboké víry a bezvýhradného uznávání, které je obecně řízeno adorací, resp. myšlenkami a pocity a které vyvolává nekontrolovatelný obdiv a přitakávání víře a všemu, co s ní souvisí, přičemž tento obdiv vede zpravidla nekontrolovatelně k určité formě fanatismu, která vehementně odmítá a odvrhuje jakoukoliv skutečnost a pravdu. Tento obdiv vedl nakonec dle svého druhu k tomu, že se shledávali stejně smýšlející lidé, kteří začali ve skupinách nebo i jednotlivě prokazovat své uznané uctívání založené na strachu, ale současně i na fanatické víře, a kteří rovněž začali praktikovat vzývání založené na bojácné chvále, úctě a respektu atd., čímž vznikaly prvotní formy náboženství, a sice vždy podle toho kterého druhu víry, který lidé přijímali.

Skutečnost, že se tyto energie a jejich síly – jež tedy nakonec vznikaly a dále vznikají z náboženské víry lidí a ukládají se po celém světě – od těch dob drasticky rozhojňovaly, mi Sfath podrobně vysvětlil a také mi to dokázal experimenty a rovněž i na příkladu reálných výskytů. Je prostě šílené, že mne tyhle energie postihují při mé práci, což nyní trvá již dlouhou dobu, a sice již od 60. let 20. století. Dokážu se sice proti těmto energiím bránit, takže mne jejich kmity nejsou schopny zdravotně poškozovat tak, že bych tím trpěl, ale fakt, že mohou nyní svůj krajně nehorázný negativní vliv vyvíjet i na počítačovou techniku, to je vskutku naprostý vrchol. Pozemští lidé se stali věřícími, a sice až fanaticky, a proto už od nepaměti vytvářejí věrské energie, jež se od těch dob stále silněji rozšiřují a ukládají po celém světě, ba co víc, tropí i stále znovu pohromy, a to ve všech národech na celičké Zemi, přičemž nejhoršími ze všech zlořádů jsou náboženské války, a dále i války nenávislné, mstivé a hegemonické, jakož i kriminalita a zločiny. Dále se jedná o zlořády, jako jsou nesváry, zášť, pomsta, loupeže, vraždy a případy zabití, které začaly být mezi lidmi zcela běžné i v jejich vlastních rodinách, v nichž jeden manželský partner zavraždí druhého; avšak na denní pořádek začalo patřit také zneužívání dětí, pedofilie a prostituce, jakož i lhaní a podvádění

a vůbec všechno zlé. Tyto věrské energie a jejich obrovské síly však existují již tisíce let, a to od dob, kdy lidé ze Země propadali víře nejrůznějších podob, a sice kvůli těm cizincům, které mylně pokládali za »Gylek«, resp. za »bohy«, přičemž tento věrský blud se zachovával dodnes a ukládal se po celém světě, vinou čehož bylo a nadále je pácháno obludné zlo.

Víra vyúsťuje od nepaměti nakonec vždy v náboženskost – méně pak ve světskou víru – a vede k dočista šíleným jevovým formám, a tak to bylo již tehdy, když první člověk věřil, že vidí vyšší bytost, když spatřil něco, co si nedokázal vyložit. Tyto jevové formy vyplývají z náboženské víry, která je u pozemšťanů již starotradiční, a tedy prastará, přičemž vznikala a stále dále vzniká z bludných forem lidské věřivosti, jež vyvolávají energetické kmity, které se nejen ukládají a ustavičně rozmnožují, ale způsobují také účinky, jež se následně objevují v nejrůznějších jevových podobách. A jelikož si lidé náboženskou víru definují dobrem a zlem, tedy jinými slovy nebem a peklem a dále též Bohem a ďáblem, tak všechno ihned a bez rozmyslu připisují imaginárnímu satanovi, resp. ďáblovi. Jestliže se přihodí něco abnormálního, co tedy překračuje normy normality, tak lidé potom tyto negativně působící věrské energie bez okolků a neprodleně házejí na imaginární »triko« neexistujícímu ďáblovi, načež je pak tento neexistující »chlápek« činěn za všechno odpovědným. Pro toto máme dostatek důkazů již od starých dob, kdy byli kvůli téhle bludné víře usmrčovani četní lidé, poněvadž byli údajně ve spolku s ďáblem – jako čarodějnice, čarodějové a další – a byli jednoduše z důvodu nenávisti, pomsty či pověřivosti »nabonzováni« a následně ukrutně popraveni. Nuže, ty jevové formy plynou z ustavičně dále narůstajících kmitů věrských energií – jež se množí tím více, čím více se pozemšťané angažují tím, že spínají ruce a věří imaginárnímu Bohu –, a proto se tyto formy rozrůstají v nesmírně silnou a obrovskou moc a intenzitu, jež bez zábran účinkuje a stále se zesiluje. A ty věrské energie generované náboženskými věřícími se na Zemi vskutku staly obludnou mocí a jsou uloženy všude po celém světě, přičemž vyvolávají viditelné i slyšitelné úkazy, které tedy všude na celém světě působí často i viditelně a slyšitelně, avšak účinkují i tak, že zasahují lidi, vyšší i nižší zvířata a dovádějí je k tomu, že »vypěňují«, načež se u dotyčných lidí provozuje exorcismus, protože jsou údajně posedlí ďáblem, resp. satanem.

Arliion V těchto ohledech jsem tě chtěl vzdělat, ale nevěděl jsem, že sis o tom mohl vypracovat nezbytné vědomosti již ve svém mládí díky poučení Sfath. To mi ušetřuje mnohá slova a nutné výklady, a tudíž ti musím pouze vysvětlit, že se budeme v nejbližší době snažit o to, abychom testovali něco, co bude schopno omezit ty zlé a ničivé faktory, jež tě postihují při tvé práci. Naše testování si patrně vyžádá delší měsíce, během nichž budeme muset v přímém okruhu tvého činnostního pole zřídit doménu, jež bude těm energiím vzdorovat, a proto už nebudeš moci vyvolávat vaše rozhovory, jelikož ta doména bude v zásadě decimovat i ty škodlivé vysokofrekvenční energie tak, že do ní už nebudou moci vnikat absolutně žádné z těchto forem. Toto ale bude žel rovněž bránit průchodu všech ostatních vysokofrekvenčních energií, které potřebuješ k tomu, abys mohl přijímat fakticity z proběhlých rozhovorů, jež si při jejich vyvolávání vyžaduješ. Z toho důvodu se vynasnažíme, abys mohl tento rozhovor, který dnes vedeme, ještě bez problémů zaznamenat, a to tím způsobem, že ti budou přímo nápomocny Florena a Bermunda, eventuálně i Quetzal a Enjana, přičemž Quetzal dnes zaznamenává vše, o čem se hovoří. Oni ti to potom nadiktují, avšak budeš muset vše přeložit do spisovné němčiny, která je ti přece známa, poněvadž svůj rozhovor přece vedeme ve tvé mateřštině, jako v ní přece vedete kontaktní hovory vždy. Ono je ...

Billy ... promiň, to je všechno dobré, ale to bude ještě mnohem časově náročnější, než kdybych mohl vše vyvolat, přeložit do němčiny a sepsat. Pro jednu by to šlo, ale z dlouhodobého hlediska to není řešení.

Arliion Tak tomu patrně je, ale žel se to nedá změnit. Je tomu nyní tak, jelikož my musíme teď tomu zlému problému náročnými snahami přicházet na kloub a nalézt nějaké řešení, aby tě ty kmity náboženských energií, které narušují tvoji práci, nemohly dále atakovat. Z toho důvodu už nebudeš moci

tento rozhovor vyvolávat a zaznamenat, jak jsi zvyklý, ale budeš jej moci sepsat už jen s pomocí Quetzal, Florena, Bermunda a Enjana, jak jsem ti vysvětlil. Ti všichni umějí i velmi dobře zacházet s tvým počítačem – bude-li to nutné –, a tak ti budou moci pomoci i tímto způsobem, budeš-li jejich pomoc potřebovat. Ale to, že ti budou nápomocni zaznamenat tento rozhovor, bude z jejich strany pouze jednorázová nápomoc, neboť ta je, jak jsi sám podotkl, velmi časově náročná a nebude možná vždy, jelikož se ti všichni musejí věnovat svým povinnostem. A tímto, můj příteli, jsem svůj úkol vyřídil a musím nyní odejít, protože jsem své povinnosti o určitý čas již zmeškal. Pokud mi to čas umožní, tak sem ale opět přijdu, ale nyní žij blaze, Eduarde.

Billy A je pryč, nestihl jsem ani říct na shledanou. Vlastně jsem s ním chtěl hovořit, jelikož jsi mi přece říkal, že se zajímá o ty cizince a jejich techniku a že se pokouší o nich některé věci tajně vyzkoumat, aby věděl, na jak pokročilé úrovni dnes se svými létajícími stroji a jejich pohony jsou. Tehdy, před pradávnými dobami, tomu přece bylo tak, že se v pozemském vzdušném prostoru pohybovali zčásti s dosti podivnými stroji, pokud šlo o jejich podoby a také o pohony, neboť disponovali takovými, které jaksí ještě plivaly oheň. Dnes však vidíme něco jiného a pro mě je velmi zajímavé, když spatřuji, že ona takzvaná UFO, jak pozemšťané jejich létající stroje nazývají, představují už jen objekty, jež bleskurychle sviští atmosférou a nezanechávají za sebou už ohnivý chvost, jako tomu bylo v prvotní době. Tyhle objekty disponují zcela zjevně i vysoce výkonným pohlcovačem gravitace, a tudíž nemají problémy se zemskou přitažlivostí. Když si teď jejich létající stroje porovnám s vašimi paprskovými loděmi, tak kromě těch létajících objektů, které ještě chrlily oheň, existovaly i mnohé, které nebyly podivné a oheň neplivaly a byly již v pravěkých dobách vybaveny něčím, jako jsou antigravitační pohony, jaké přece máte i ve svých paprskových lodích. Tyhle pohony pracují přece na čistě energetické bázi, a tedy nikoli tak jako pozemská letadla všeho druhu, která spalují pohonné hmoty, jež jsou drancovány ze země v podobě ropy a jež katastrofálně znečišťují, zamořují a otravují vzduch, čímž také fakticky značnou měrou dohnaly klima ke zvratu. Na základě poučení od Sfath ještě vím, že ropa je velmi jedovatá, ale navíc při svém spalování také nebezpečně zamořuje a proměňuje vzduch, přičemž otravuje i vodstva, pokud do nich pronikne. Už jen jediná kapka ropy otráví více než 500 litrů vody, pokud do ní pronikne. Tu si můžeme spočítat, co všechno se v tomto ohledu dělo od roku 1897, kdy první offshorová vrtná plošina těžící ropu ...

(Pozn. z rešerše na Wikipedii: Hrabě Alfred von Hammerstein (1870–1941), který roku 1897 přišel do regionu Alerty v Kanadě, těžil přes čtyřicet let athabaské ropné píský a fotografoval je s popisnými názvy jako »Mezipísek a tekutý asfalt ve čtvrti Athabasca«. Fotografie se dnes nalézají v Národní knihovně a Národním archivu v Kanadě. Těžba, která vlastně probíhá »onshore«, se tehdy ještě nazývala »offshorová«.)

Quetzal ... co znamená to slovo offshorová?

Billy Pojem offshore vlastně jednoduše znamená »před pobřežím«, tedy kupříkladu v tom smyslu, když se tam něco staví, když se před pobřežím směrem k souši, tedy právě v moři, něco zřizuje, jako právě vrtný ostrov. První offshorový ropný zdroj byla jen plošina čerpající ropu, zatímco opravdová offshorová platforma je stavebním dílem, resp. umělým, v moři instalovaným stanovištěm zahrnujícím vrtnou plošinu, resp. vrtný ostrov, a toto stanoviště slouží jednak k hledání a jednak k těžbě ropy a zemního plynu. První takové stanoviště vybudoval roku 1948 Sovětský svaz, a jednalo se o první takzvaný offshorový vrtný ostrov, resp. vrtnou plošinu, jež byla zbudována v Kaspickém moři. Co všechno se od té doby dělo, to bylo zlé znečišťování životního prostředí, jelikož takovéto vrtné ostrovy stále znovu vybuchovaly, a to do dnešního dne, kvůli čemuž vytékaly do moří miliardy litrů ropy, čímž byla tato moře otrávena. Kupříkladu ropná platforma, resp. vrtný ostrov »Deepwater Horizon« byl roku 2010 v Mexickém zálivu zničen explozí a vyvolal silné ropné zamoření, a to proto, že byly odbývány údržbové práce. Krom toho při tom přišlo 11 lidí o život a ty moře pohřbilo navždy, a tudíž nebyli nikdy nalezeni. Následně vytekla do moře v Mexickém zálivu během 87 dní asi 1 miliarda litrů ropy. Tím byla vyvolána

do tehdejší doby největší známá mořská katastrofa, při níž vyteklo do moře asi o 250 miliónů litrů více ropy než při výbuchu průzkumného ropného vrtu Ixtoc 1. A výbuchy ropných vrtných plošin se objevovaly stále znovu; a tak vešla roku 1979 ve známost exploze jedné ropné platformy a roku 1991 jedna další v Perském zálivu a pak ještě různé další. Kvůli tomu, tedy kvůli úniku ropy do moří, byly v celých vodních oblastech silně zdecimovány populace mořských živočichů, četné druhy ryb, mušle, raci, plankton a mořské houby atd., jakož ale i četní ptáci, a tito živočichové se byli schopni opět zotavit jen velmi těžce a vlekle. Jiní byli dokonce dohnáni na pokraj vyhubení, avšak narušen byl také turismus, protože ropou byly zamořeny i pláže. Roku 1991, kdy se odehrála ta obří ropná katastrofa v Perském zálivu, byla například poškozena moře i pláže jižního Kuvajtu i Saúdské Arábie, jelikož mořské proudy a vítr zahnal tu ropu mnoho set kilometrů směrem k těmto státům, přičemž bude trvat ještě mnoho desetiletí, než se uvede vše opět do normálu. Mangrovy a solné bažiny před arabským pobřežím velmi rychle nebo v běhu několika málo let odumřely, a sice ve vysokých procentech. To, co z nich zůstalo, je i nadále těžce poškozené. Usmrceni byli také půdní živočichové a ty zamořené oblasti tvořily biotop už jen pro sinice (jinak též cyanobakterie), které pokrývají mořské dno vzduchotěsnou vrstvou. Pod nimi uloženou ropu tedy již nelze těžit, jinak by bylo nutno tento sinicový povlak uměle zničit. Musely by být také položeny nové odtoky, neboť jedině ty by umožnily skutečnou renaturaci, nicméně to je iluzorní, jelikož by bylo příliš problematické tu usazenou ropu odvést pryč, poněvadž vody Perského zálivu jsou jen velmi málo pohyblivé, a tudíž se jen velmi málo vzdouvají, přičemž jsou tam také jen slabá mořská proudění – proto nebude možné tu usazenou ropu po celá staletí odbourat, anebo jen sotva. Jedovaté výpary z letadel přirozeně nebyly jedinou příčinou, která vyvolala skleníkový efekt, a tím i klimatický zvrat, neboť na těch se podílela i celá lodní doprava provozovaná obřími loděmi, jakož ale i zemědělství se svými motorovými stroji a dále i motoroví sportovci a také samotné národy se všemi svými jedovatými všeho druhu, které vypouštěly do atmosféry. A čím více se plodilo lidí, tím více byla atmosféra zamořována jedy a tím více rostlo teplo, čímž bylo tak dlouho poškozováno klima, dokud neprodělalo »zvrat«, a dokud se tedy nezměnilo; a tak dnes na celém světě zle působí změna klimatu, která si žádá bouře, destrukce a nesčetná úmrtí lidí i zvířat. Mimoto jsou vinou nezměrné přelidněnosti všechna vodstva celého světa kontaminována rozličnými jedy, a hlavně moře jsou zamořena nejjemnějšími plastovými částicemi, jež do sebe pojímají všichni vodní živočichové a následně zčásti žalostně pocházejí. Do vodstev se dostávají i ostatní jedovatiny všeho druhu, zvláště do moří, jako např. ten jed, který způsobuje »biofouling«, tedy povlak na trupu lodí, proti němuž jsou lodě natírány jedovatou barvou, která se v běhu několika málo let rozpouští a uvolňuje svůj jed do vody. Na lodních trupech se usazují řasy a ostatní vodní živočichové všech rodů a druhů, kteří pro lodní dopravu představují velký problém, jelikož zpomalují rychlost lodí a způsobují též velké škody, jak jsem sám již poznal, když jsem po dobu 6 týdnů působil ve Středozemním moři na jedné menší lodi jako »lodní natěrač«. Prostředkem proti tomu jsou opět barvy, které jsou rovněž vysoce jedovaté a v průběhu krátkého času se z nich jed opět uvolňuje do vody, v důsledku čehož jsou otravováni vodní živočichové, kteří bídne chápají. A když se zamyslíme nad tím, že Země je zhruba ze 70 % většinou pokryta slanou vodou, a nad tím, co s ní člověk dělá a že zmíněnými machinacemi všechno otravuje – stejně jako ledovce, led na pólech Arktidy a Antarktidy, jezera, řeky, potoky a ručeje –, tak se nemůžeme divit tomu, že i vzácná pitná voda obsahuje jedovatiny a není již ryzí a čistá. Je tomu přece tak, že ze vší vody, která na Zemi existuje, může být asi pouze jedno procento skutečně využíváno člověkem za účelem potravy atd., avšak obrovskou část z něj si nárokuje zemědělství a zahradnictví, a další velkou část spotřebovávají lidé na svou hygienu, jako například na sprchování, koupání, čištění zubů, mytí těla a praní oděvů atd., atp., a to eventuálně ještě s použitím chemických mycích prostředků, avšak využívají vodu také na mytí aut. A je nutno povážít, že objemy vší této vody, která tvoří z celkových vodních zdrojů právě asi jen jedno procento a která je pro lidi, vyšší a nižší zvířata a vůbec pro celou přírodu a její živočišnou a rostlinnou říši životně důležitá, se ustavičně ztenčují. Nicméně pozemské lidstvo se o to ve své lhostejnosti nestará, ba naopak ještě dále pěstuje své přelidnění a způsobuje, že je celá situace stále

horší a překérnější. Toto se děje jednak kvůli tomu náboženskému bludu v podobě výroku »plodte a množte se« a jednak proto, že mnozí náboženští bonzové tak mohou kasírovat závratné platy, ba co víc, vražedné organizace jménem armády, hospodářství a celé finančnictví mohou zažívat boom a mohou se vést války; a dále je tím také zaručeno, že jsou lidé »pěstováni« jako potrava pro děla a že se bude vykonávat moc, pomsta a odvěta a že se bude vraždit a zabíjet atd. Nuže, to jsou věci, které se mi zrovna honí hlavou. – Máš alespoň ještě čas k tomu, abys mi mohl zodpovědět tu věc, totiž to, na co jsem se tázal ohledně těch létajících objektů a jejich pohonů, to jest právě ve vztahu k těm cizincům?

Quetzal To se musím zeptat Arlion, neboť ten se tím zaobírá, ale i já bych se měl zakrátko opět věnovat svým povinnostem, ale do té doby mi ještě trochu času zbývá.

Billy Dobrá, děkuji. Pak mám tohle: Ráno, 29. 11. 2024, jsem musel do Weisslingenu k doktoru Kordischovi, kam mě vezla Eva svým autem. Tu jsem po levé straně, asi 1 kilometr od jitřenky, zahlédl na nebi ve velmi velké výši, odhadem asi 5 či 6kilometrové, jasně zářící žlutý objekt – bylo to přesně v 7.10 hod. Eva ho ale vidět nemohla, protože by za tím účelem musela vzhlednout vpředu zpod čelního skla, k čemuž ale neměla příležitost, jelikož přece musela řídit auto. A tak jsem ten objekt pozoroval sám a vícekrát jsem se jí dotákal, jestli ho teď už přece jen může vidět, což se jí podařilo v 7.27, když jsme na silnici mohli jet tak, že se ten objekt dostal do jejího zorného pole, takže jej byla schopna spatřit. To ovšem trvalo jen několika málo vteřin, po nichž ten objekt pronikavě zazářil, zhruba trojnásobně se zvětšil oproti své původní velikosti a následně bleskurychle beze stopy zmizel; poté bylo možno vidět ještě tu jitřenku a tu pak samozřejmě viděla i Eva. Byla to vskutku obzvláštní příhoda, a stala se přibližně v téže rámci, jako když jsme v 70. letech 20. století s Guidem betonovali a spatřili jsme stejný objekt, který prolétával přes horu nad armádní stanicí s raketami Bloodhound. Byl asi stejně velký a měl tutéž žlutě zářící kovovou barvu.

Quetzal O tom mi není nic známo, neboť v oné době, 29. listopadu, jsem nebyl zde v Evropě – stejně jako ani Bermunda, Florena a Enjana –, nýbrž na Blízkém východě, jelikož jsme tam museli některé věci pozorovat a rovněž zaznamenávat.

Billy Aha, tam přece není pokoje, protože tenhle masový zabiják a válečný zločinec Netanjahu chce přece vyhladit Araby, a proto se bude přece i pokoušet o to, aby se usadil v Sýrii. A že se ti rukojmí Hamásu nedostávají na svobodu a pomalu chcípají, jako se to přece stalo již vícekrát, to je vina pouze tohoto masového zabijáka, stejně jako to, že jsou ti zajatci mučeni.

Quetzal Proti tomu, co říkáš, jistě nelze nic oprávněně namítat, leč nyní můj čas skutečně vypršel, takže náš hovor již nemohu vést dále, neboť teď musím skutečně odejít.

Billy Pak tě už nechci dále zdržovat. Pravím tedy ahoj a na shledanou, můj příteli.

Quetzal Nuže tedy – na shledanou, Eduarde.

Útržky z korespondence (7)

od Bernadette Brandové

V korespondenci se stále znovu objevují otázky, jež souvisejí s falešným obrazem a nerealistickými nadějemi, které si mnozí čtenáři a zájemci o Nauku Tvořivé energie dělají o »své příští osobnosti« a jejich cílech. Vytvářejí si toužebné představy například o tom, že se chtějí stát v příštím životě bezpodmínečně mužem nebo ženou, anebo hledají metodu, jak si pro sebe garantovat, aby »jejich následující osobnost« opět přišla do styku s Naukou atd. Všechny úvahy tohoto druhu se zakládají na esoterických pohádkách o údajném znovuzrození, jež nemají vůbec žádný vztah ke skutečnostem.

Co lidé rovněž opakovaně uvádějí do debaty, jsou jejich vlastní způsoby chování a otázky k jejich osobním vývojem, při nichž někdy vycházejí z chybných předpokladů nebo které nedokážou svým vlastním myšlením správně zařadit, jelikož nezohledňují jisté aspekty.

Někdy se ke mně ovšem dostávají i nadmíru pozoruhodné výpovědi, jako například ty, které budu citovat úplně na konci tohoto Útržku.

Otázka:

Jak si mohu »rezervovat lístek« pro osobnost, která přijde po mně, aby i nadále zůstávala součástí »projektu FIGU«?

Odpověď:

Co se »projektu FIGU« týče, tak zastávám názor, že bude-li se člověk poctivě snažit o to, aby se učil – což by měl zpravidla činit (to se mu přirozeně nebude dařit vždy, ale při upřímné snaze alespoň často) –, tak si pro svoji příští osobnost, která bude ožívována jeho energiemi, vytvoří tu nejlepší »předlohu«. Každý člověk může a měl by podat svůj nejlepší výkon a přemýšlet o všem, co čte, zakouší, prožívá, vidí a slyší, a může a měl by si o tom tvořit svůj vlastní obrázek. Život mu nedovoluje, aby vždy dělal to, co by vlastně chtěl, neboť začasť se bude muset zříci toho, aby si splnil určitá svá přání, a bude se muset rozhodovat podle rozumu. A tak se bude v běhu času učit zvládat určité situace a měnit své chování podle Nauky Tvořivé energie, i když to někdy může být velmi namáhavé a úspěch bude pouze nepatrný. Tímto způsobem se bude pomalu, krůček za krůčkem, přibližovat k cíli stát se pravým člověkem.

Na základě těchto snah si bude vypracovávat sílu, která poroste, resp. větší energii, jež bude pak někdy v budoucnosti ožívat nově zplozeného člověka, novou osobnost. Co bude potom ona osobnost s touto větší energií činit a jak se rozhodne ji využívat, to neleží v našich rukou a nemůžeme to nikterak ovlivnit, jelikož ona osobnost bude ve svých rozhodnutích právě tak svobodná, jako jsme byli my a jako je každý člověk.

Klíčový bod spočívá v tom, že tato nadcházející nová osobnost, jež bude ožívována našimi energiemi, bude jednoduše profitovat ze síly a vědění, které jsme si pro sebe v tomto životě vybudovali a jichž jsme dosáhli. Jak tato nadcházející osobnost bude tuto sílu užívat a zda bude vůbec schopna ji aplikovat, bude určováno velmi četnými a různými faktory, které v současné době, ve svém aktuálním životě, nedokážeme ani vytušit, ani předvídat, protože ta osobnost bude muset svůj život a své cíle orientovat podle možností, okolností a předpokladů, do nichž se narodí a jež budou potom dány. Jediné, v co můžeme doufat, je to, že dostane možnost a že bude dostatečně chytrá na to, aby uplatnila »lístek«, který jsme jí svou vzrostlou životní energií Tvoření předali, a aby pokračovala dále touž cestou. Pokud to neučiní, tak na tom nemůžeme naprosto nic změnit, neboť ona bude jakožto lidská bytost ve všech svých rozhodnutích, jež bude sama činit, právě tak svobodná, jak to bude pak připouštět její doba a s ní spjaté okolnosti. Můžeme si však být absolutně jisti tím, že pokud příští osobnost, ať už z jakýchkoliv důvodů, »selže«, tak nějaká pozdější osobnost se opět navrátí zpět na cestu a půjde po ní dále, poněvadž evoluci nelze zadržet, a to ani tehdy, když v sobě někdy zahrnuje nepředvídané odbočky.

Otázka:

... rád(a) si dopřávám čas k tomu, abych o všem přemýšlel(a), a to vysvětluje moje mlčení. Tíhnu k tomu si myslet, že dobré slovo je takové, které je pečlivě uvážené.

Odpověď:

To, že si dopřáváš čas k tomu, abys ovšem přemýšlel(a) a vyvozoval(a) si své vlastní závěry, je Tvojí velmi dobrou vlastností. Tímto způsobem budou tvá slova získávat na váze tím více, čím budeš starší a zkušenější a čím uvážlivěji budeš mluvit a jednat. Vyjadřovat se krátce a pronikat tím, co je nutno povědět, k jádru věci je rovněž vlastnost, o níž je hodno usilovat, jelikož tato schopnost, které se člověk musí dopracovat, vyžaduje taktéž hodně myšlenkové práce, jakož i jasné a strukturované uvažování.

Pokud člověk sám vše promýšlí a sám nalézá odpovědi na své vlastní otázky, tak to rozhodně nepředstavuje špatnou vlastnost, jelikož tento postup je tím neplodnějším a nejcennějším ze všech, protože je přesně střížen na míru vlastním poznatkům, vlastní úrovni vědomostí a vlastním potřebám. A tudíž tento postup nepřipouští, aby člověk jednoduše něčemu věřil, protože je mu to říkáno, ale vyžaduje od něj, aby sám vše nezbytně promýšlel a všim se propracovával, což ho nakonec vede k hlubším a správnějším poznatkům, než kdyby říkané či vysvětlované věci jednoduše jako takové přebíral.

Otázka:

... tehdy mi to bylo strašně trapné, a je mi z této věci stále ještě nevolno, ale vím také, že jsem tuhle reakci v této záležitosti vyprovokoval(a).

Stále znovu jsem pečlivě promýšlel(a) odpověď a docházel(a) jsem vždy k témuž závěru: Není možné, že jsem tím byl(a) uražen(a), jelikož ta reakce byla volena pečlivě a se záměrem vychovat chybujícího člověka, ...

Odpověď:

Stále znovu se stává, že jsou nám některé věci trapné, když jsme nečekaně konfrontováni se svým neuváženým chováním, ale to není skutečně zlé, ale často velmi efektivní a plodné, neboť pocit trapnosti podněcuje naše myšlení a pomáhá nám v tom, abychom vše analyzovali a naučili se tutéž chybu příště již nedělat – a když to zvládneme, tak je to přece velký úspěch. Na stranu druhou se musíme zamyslet nad tím, že je pouze velmi málo věcí, které můžeme vyčítat jiným lidem, protože my všichni děláme v běhu našeho života více či méně tytéž chyby, jen v různých dobách a aspektech a za různých okolností. Jediný rozdíl spočívá v tom, zda se ze svých chyb naučíme něčemu konstruktivnímu, či nikoliv.

Když někomu něco jasné a na rovinu ozřejmíme, tak to nemá nic společného s tím, že ho chceme urazit, jelikož tím jen vyvíjíme snahu o to, abychom mu vyjasnili něco, co mu v jeho dalším životě může pomoci, pokud to přijme a bude o tom přemýšlet. Osobně považuji za velkou nemravnost a nakonec i za velkou zbabělost chtít někomu něco povědět »diplomaticky« nebo »velmi šetrně«, neboť to vede pouze k tomu, že k němu řečená věc nedolehne a že ji nepřijme, jelikož je vyjádřena slabě, a tudíž postrádá potřebnou sílu k tomu, aby ji skutečně slyšel. Diplomatičké opisy mohou navíc oslovovaného člověka znejistit, poněvadž nebude přesně vědět, co je skutečně kritizováno, a to v něm vzbudí toliko zbytečné a zatěžující podráždění. To v žádném případě neznamená, aby člověk to, co chce říci, vmetl oslovovanému hrubě, útočně, zraňujícím a neslušným způsobem do tváře, ale znamená to, aby prostě zcela jasné, na rovinu a otevřeně řekl, co právě říci musí. Člověk by měl tedy, je-li to nutné, hovořit vždy bez obalu, což značí, aby danou věc řekl nepokrytě, bez falešných ohledů a aby stav věcí vyličil naprosto otevřeně, což zaručí, že jeho poselství k uším dotyčného i správně dolehne a že nebude pochopeno chybně nebo vadně interpretováno. Krom toho nemám valné mínění o snaze druhé lidi vychovávat, neboť každý dospělý člověk by se měl na základě svého pochopení, své sebelásky a své vůle dělat něco lépe vychovávat sám.

Otázka:

Já jsem toto spojení s FIGU a Naukou Tvořivé energie v dřívějších dobách rozpoznal(a) již ve svém mladistvém věku a cesta, kterou jdu, je nepochybná a neotřesitelná. Není většího cíle a ničeho ušlechtilějšího než se ve svém životě zasazovat o pokrok lidstva na poli vědomí, a je mi vsutku ctí – a je to rovněž privilegium – se účastnit této Mise a rozeznávat její echo z dřívějška. Já nepatřím k těm mnohým lidem, kteří se topí ve zmatcích ducha doby, jež považují za tak bizarního a znepokojivého, zatímco pravda je přece tak zřetelně viditelná a výživná.

Odpověď:

Nakonec záleží na vlastním rozhodnutí každého jednotlivého člověka, co bude považovat za podstatné a hodné usilování, a toto rozhodnutí musíme akceptovat, stejně jako i naše okolí musí akceptovat naše rozhodnutí v otázce našeho vlastního vývoje. Podle mého názoru je velkým privilegium – za něž vděčíme sami sobě –, když rozpoznáme, co je v životě skutečně důležité a když zvládneme se na to zaměřovat, což bývá přece někdy spjato s velkými výzvami, jež nás ale vposled obohacují a činí vyzrálejšími.

Otázka:

Minulý rok se mi podařilo nalézt energetickou rezervu, která mi umožňovala pracovat po celé hodiny bez hladu a bez potřeby zapojovat pauzy, avšak tohoto v současnosti již nejsem schopen/schopna. Bylo to báječné, byl to tak silně soustředěný stav vědomí, v němž mizel veškerý čas a v němž přetrvávala jen ryzí sounáležitost a spokojenost, zatímco jsem pracoval(a) na těchto věcech pro Misi – a zdálo se, že se v tom stavu uvolňovaly vlny energie, v nichž se vytrácel čas. Nicméně již několik měsíců nejsem schopný/á tento stav navodit, a tudíž jsem poněkud bezradný/á v tom, jak bych se do něj mohl/a opět vpravit.

Odpověď:

Nezapomínej na to, že veškerý učební proces a celý život stále plynou a že nikdy nic nezůstává tak, jak to momentálně právě je, neboť vše se bude a musí dále vyvíjet a měnit, a dost často od nás tyto změny vyžadují prostě trpělivost, než dokážeme rozeznat, k jakému směru tíhnou. Někdy potřebují naše nevědomí a podvědomí také jednoduše jistý čas a klidovou fázi k tomu, aby si mohly utřídit a zpracovat implicitní vědomosti, a v těchto fázích se může veskrze stát, že se nám jisté věci nebudou dařit tak dobře, jak bychom doufali a očekávali. Ale to se postupem času jistě opět poddá, jakmile v našem nitru opět vše dozraje k dalšímu kroku a k novým poznatkům a cestám, jež budou našemu implicitnímu vědění otevírat možnost k tomu, aby pronikalo navenek a stávalo se věděním explicitním, jež nás bude uschopňovat k tomu, abychom se pouštěli do dalších evolutivních kroků.

Důležité při tom je, abychom nepouštěli cíl z očí a abychom se čas od času stále znovu snažili se do tohoto stavu vpravit zpět, což se nám bude dařit, jakmile budou naše vnitřní procesy dokončené a zralé k tomu, aby se ukazovaly směrem navenek, a abychom se tedy mohli pustit do nového učebního kroku.

Pozoruhodný výňatek z jednoho e-mailu:

Billy a Nauka Tvořivé energie mne v minulých více než 6 letech neuvěřitelně hluboce inspirovali. Současně jsem registroval, že se moje niternost od doby mého oficiálního pasivního členství ve FIGU – a zvláště od doby minulého roku, od kdy osobně spolupůsobím ve Středisku – velmi dobrým a pozitivním způsobem vyvinula dále. Práce přímo na místě a kontakt s lidmi ve Středisku na mne mají hluboký vliv a významně přispívají k mému osobnímu rozvoji.

Útržky z korespondence (8)

od Bernadette Brandové

Čím dál tím více hovoří všichni o AI (umělé inteligenci), a zatímco jedni v ní spatřují úsvit bezstarostné budoucnosti, obávají se druzí úzkostně nastávající superbouře, která hrozí vše zničit. Každopádně ze současných vývojů plynou otázky, jež mnoha lidem nedávají spát a jež jim nedopřávají klidu, jak vyplývá z jednoho e-mailu, jenž mi byl nedávno určen.

Otázka:

Rád bych se zeptal(a), jaké meze si musíme při nasazování AI klást? Konkrétně řečeno: Podle jakých principů, kritérií či parametrů se musíme sami regulovat?

Ale chtěl bych tu věc zjednodušit: Podle toho, jak si to představuji a jaká je moje idea, smí být AI pouze podporou a nesmí nahrazovat moji práci, jinak bych následně zhloupl/a.

Rád bych dodal/a, že nejsem nakloněn/a tomu, aby AI přebírala vysoké úkoly, u nichž sám/sama nevím, jak bych je měl/a provést, kupříkladu, pokud jde o to, jak napsat knihu nebo složit hudbu.

Co si o tom myslíš?

Odpověď:

Problémem, který vyplývá z AI, je fakt, že člověku odnímá velmi mnoho věcí – především úkoly a výzvy na poli myšlení –, jež by vlastně musel vykonávat z vlastní síly a na základě svého vlastního myšlení. Četné věci, jež AI, resp. elektronika, lidem umožňuje, natolik zjednodušily jejich život, že mnozí z nich již nejsou schopni se nabízených pohodlností zříci a využívat k určitým úkolům či pracím svoji vlastní myslivost. Spoléhají se například na informace z Googlu, Wikipedie a dalších portálů, jež zprostředkovávají vědomosti, a jsou rádi, že se už nemusí po celé hodiny mořit s těžkými slovníky a odbornými knihami a mají namísto toho žádanou informaci rychle a především kdykoliv k dispozici. Takovéto nabídky jsou krajně pohodlné, a jelikož se může člověk k daným informacím kdykoliv dostat, tak už ani není bezpodmínečně nutné, aby si je zapamatoval, aby si na základě vlastního myšlení mezi nimi tvořil jisté souvislosti nebo aby o tom, co si přečetl, přemýšlel, resp. si dotyčné znalosti prohluboval, neboť kvůli rychlému přístupu k informacím jakéhokoliv druhu je pak vlastní myšlení zásadní měrou nadbytečné – a to se nakonec naprosto negativně odráží na síle a schopnosti myšlení.

Měli bychom rozlišovat mezi ryzí elektronikou – která může ze své strany převzít jisté úkoly a která bude mírně ulehčovat naši práci, jako například ve smyslu sčítání dlouhých číselných řad nebo uspořádávání nekonečných seznamů atd., atp. – a faktickou AI, která v jistém rámci již nyní »sama myslí« a bude k tomu v budoucnu plně schopna. Z toho důvodu bude v budoucnu veskrze schopna »krmit« lidi chybnými a falešnými informacemi, jimž budou vposled jednoduše věřit – jelikož si chybným zacházením s elektronikou a s pohodlnostmi z ní plynoucími osvojí myšlenkovou lenost a neschopnost myslet –, čímž budou jakožto lidé pozbývat své samostatnosti, svéprávnosti a svébytnosti, jež budou nahrazovat povrchností, pohodlností a nezájmem. Jelikož se lidé nechávají snadno svést, tak již nekladou žádný odpor a rozum a soudnost odsouvají jednoduše stranou, ve prospěch nezdravé a nebezpečné víry v to, že umělou inteligencí generované odpovědi a informace jsou pravé, v důsledku čehož je už nezpochybňují ani neprověřují – a tak se vposled uvádějí v závislost a nechávají se ovládat vnějšími vlivy.

Elektroniku i AI lidé samozřejmě mohou a smějí používat, a záleží na uvážení každého jednotlivce, v jaké míře bude tyto možnosti nasazovat. Pokud bude člověk uplatňovat nezbytnou obezřetnost a bude si uvědomovat, že tyto futuristické techniky jsou čistě pracovními nástroji a ničím jiným než pomocnými

prostředky, jež mu umožňují eficientně vyřizovat vlastní úkoly s tím, že si sám zachovává plnou myšlenkovou a vědomou kontrolu, tak nehovoří nic proti tomu, aby tyto prostředky odpovědně využíval. Neměl by je však používat k tomu, aby si svoji práci zbytečně ulehčoval, neboť takové ulehčení by sloužilo jen jeho vlastní pohodlnosti a myšlenkové lenosti a činilo by z jeho vlastního myšlení a přemýšlení nadbytečnost, jelikož toto je bod, na němž by zanedbával svoji myšlenkovou práci. A je to i bod, na němž používání elektroniky a tím spíše AI vede k tomu, že myšlenková síla a vědomé myšlení (které od člověka, jako každý sval, vyžadují, aby je ustavičně trénoval) kolabují a vposled se vytrácejí s tím, že uvolňují místo bezmyšlenkovitosti a blbosti, které pak již nelze zvrátit.

Důležitější než veškeré tělesné otužování a zocelování – které člověk samozřejmě nesmí ignorovat – je vědomá péče o vlastní myšlenkové schopnosti a jejich ustavičný trénink, a tyto myšlenkové schopnosti si musí člověk školit a aktivně udržovat, a sice mimo jakoukoliv víru a na podkladě reality a samostatně vyzkoumaných faktů a skutečností. K tomu nutně potřebuje pochopení, porozumění, soudnost, rozum, logiku a prozíravost, jež by si měl postupně, krok za krokem, osvojovat a vyvíjet si je ve spolehlivé parametry. Čím dále kráčí čas kupředu a čím dále proniká člověk do své budoucnosti, tím důležitějším se stává, aby se již brzy naučil tomu stranit se víry všeho druhu a myslet a žít samostatně a svébytně, resp. nezávisle.

Následující zajímavý dopis, jež Billy obdržel 22. 12. 2024, mu zaslal jeden farář. Billy toto psaní samozřejmě ukázal Quetzal a ten doporučil, aby bylo – přirozeně se svolením pisatele – zveřejněno spolu s aktuální kontaktní zprávou.

... 21. 12. 2024

Milý Billy,

konečně zase vidím přímou známku života z ... Důležité moudrosti, jimiž už nekonečně dlouhou dobu obšťastňujete pozemské lidstvo, mne nepřímou doprovázejí prakticky stále, den co den. Kvůli této práci berete na svá bedra dokonce všechny ty nesčetné šikany, mírně řečeno. To všechno, co jste již musel snést, si lze jen stěží představit a již delší dobu jsou dokonce vyvíjeny snahy o to tyransky zničit jádro Vaší písemné práce.

Někdy se jeví, že se lidé nestávají svobodnějšími, ale že se nechávají vést autoritami stále extrémněji do propasti, jako ovce. Když vedete rozpravy se svými přáteli, v současnosti zejména s Ptaah a Quetzal, tak mám dojem, že i u nich vnímám hluboký smutek.

To vše, čím jste si prošel a čím si stále ještě procházíte v souvislosti s usedlostí Hinterschmidrüti, mne velmi bolí u srdce. V neposlední řadě i proto, že je neúnosné, jak arogantně se lidé z úřadů často chovají, a to jen proto, že se jako úředníci cítí být v právu a že současně nedokážou přenést přes srdce, že lidé, které obviňují, je v každém ohledu dalece překonávají, a navíc mají mnohem více vědomostí. Tento mindrák si pak, což je politováníhodné, kompenzují tím nejničemnějším způsobem a diskriminují nevinné. ... a já jsme se hodně bavili o tom, jak mohlo dojít k tomu, že se i švýcarské obyvatelstvo chtělo stále více přizpůsobovat velkým mocnostem. Především po roce 1960, kdy se mu dařilo stále lépe a lépe, mohlo přece bývalo plnit důležitější úkol, než se oddávat choutkám po velkých mocnostech, které u něj dodnes přetrvávají, což je nepochopitelné.

Co kupříkladu řekl(a) ... po pádu Berlínské zdi, který proběhl 9. listopadu 1989, mi zní od té doby stále v uších: »Nyní (roku 1989) přišel čas k tomu, aby se nutně rozpustilo i NATO, neboť jinak budeme mít, dříve či později, opět válečné konflikty. O ty se přičiní Američané.«

Rusko toho až do roku 2022, pokud je mi známo, podnikalo nekonečně mnoho. Již za pád Berlínské zdi vděčíme Gorbačovovi, a kdyby Chruščov roku 1963 nedal na prezidenta Johna F. Kennedyho a nestáhl své vojenské oddíly (což udělal ze své strany přece i Kennedy), tak by již tehdy mohla situace vyústit v katastrofu.

Během prezidentování Borise Jelcina (od června 1991), který byl častěji opilý než střízlivý, se mohli oligarchové obohacovat jako v samoobsluze, a Rusům se proto dařilo i nadále mizerně. Přechod k Putinovi ovšem otevřel Evropě nové perspektivy. Kdyby panoval nezbytný vzájemný respekt před odlišnými povahami jednotlivých zemí, tak by se bývalo právě s Putinem, který se orientoval na Německo, dalo dosáhnout pokojné tržně hospodářské spolupráce. Namísto toho se k tomuto státníkovi přistupovalo s pohrdavou namyšleností. Ruské nabídky byly mařeny a to, co se s Ruskem lživě dojednalo, bylo skrytě obráceno v opak.

Za těmito věcmi stála, pokud vím, ta imperiální Amerika. Tam za oceánem měli již při pádu Zdi jiný plán. Evropané, kteří byli beztak orientováni na Ameriku, se nechali do této věci zapojit a v obyvatelstvu byl i nadále subtilně rozdmýcháván strach z Rusů, a to až do školních tříd a do školek.

Daleko ležící, silně zadlužená Amerika chtěla za všech okolností zabránit tomu, aby Evropané a Rusové pěstovali tržně hospodářské vztahy. Měli příliš velký strach z toho – pravděpodobně dokonce oprávněně –, že by tím ztratili svoji mocenskou převahu. O tomto tisk hlavního proudu mlčí, zato však klame lid pohádkou o tom, kdo vyhodil do vzduchu plynovod Nordstream 2, pohádkou, která stěží může být hloupější. Tento temný provedený plán báječně zafungoval a jeho původci mohou od té doby plánovitě dodávat svůj drahý frakovaný plyn za oceán. (Ohledně těch ukrajinských amatérů, údajných, neví nikdo pořádně, co by k nim mohl ještě vyfabulovat. Je to prostě směšné, kdyby to nebylo tak vážné a smutné!) Skutečnost, že ale naše Spolková rada několik dní po 22. únoru 2022 fakticky zrušila Švýcarsko, mohu do dnešního dne jen stěží unést, ačkoliv ... a já – stejně jako zvláště i Vy, milý Billy – jsme museli a stále ještě musíme v této naší domovině zažívat a snášet mnoho zlého. Co si od té doby Spolková rada dovoluje s tím Zelenským, to je pro Švýcarsko žalostná netaktnost. Včera v pátek (20. 12. 2024) souhlasilo těch sedm vlastizrádců teď už fakticky a definitivně s tou smlouvou s EU, která Švýcarsko podmaňuje, a dnes ji paní Amherdová v hlavním městě švýcarského státu, Bernu, i podepíše. Šéfka EU bude za tím účelem dokonce cestovat do Bernu. Švýcarsko bude prohlášeno za kolonii EU, ačkoliv je tato EU z hlediska zkorumpovanosti stěží překonatelná.

Kromě toho paní Amherdová bezpodmínečně chce dále dávat naše mladé muže k dispozici NATO jako potravu pro děla, a to s požehnáním svých kolegyní a kolegů, jelikož s NATO již podepsala některé smlouvy o společných cvičeních. Skutečnost, že NATO je organizace, která slouží pouze Američanům, nedávno jasně a nepochybně ukázal Thomas Röper v jednom ze svých článků. Jsem si jist tím, že paní Amherdová, která se tak silně tlačí do NATO, o tom nemá ani potuchy.

V současnosti roznáším podpisové archy za »Kompassovou iniciativu« (švýc. něm. Kompassinitiative, iniciativa za přímou demokracii a konkurenceschopnost Švýcarska; pozn. překl.), aby měl národ – jak by tomu vlastně ve Švýcarsku mělo být – k této »koloniální smlouvě« poslední slovo. Současně si žel ve vztahu k této zemi dělám čím dále tím méně nadějí. Naše malá země, již dávno nezměrně přelidněná, se stále ještě a stále více plní lidmi, kteří pro ni nevykonávají nic vážného, natož aby se jejich většina vůbec zapracovala do našeho státního zřízení.

Já osobně se těším, stejně jako dříve, bezvadnému zdraví, k němuž samozřejmě přispívám svou aktivitou. Vlastnoručně vypěstovanou zeleninou a každodenním 30minutovým putováním do kopce se udržuji fit. Co se týče naší usedlosti v ..., tak se žel od doby našeho rozhovoru s Vámi, který jsme vedli ještě před rokem 2000, nic nezměnilo. Kdyby ve sklepní oblasti nepřetržitě nepracovaly odvlhčovače vzduchu, které udržují stěny do jisté míry suché, tak by bylo vzniklé škody jistě stěží možné opravit. Voda ze střechy a terasy z velké nadstavby (vzniklé roku 1995) je na strmém skalním slepenci sváděna nově vytvořenými vodními žlábkami přímo do našeho domu. (Úřady a stavitelé nazývají tuto nepravost samozřejmě »prosakováním« a soud jim dává za pravdu.)

V usedlosti v ... jsem měl v letech 2023 a 2024 nepříjemné těžkosti s jedním párem nájemců, který si brzy po svém nastěhování nejprve nechal napsat nemocenskou a následně status nezaměstnaných, a to s patřičnými následky: Užívání drog, policie, neplacení nájmu atd. Ve Švýcarsku si člověk jako pronajímatel zjevně musí takovéto věci nechávat líbit, pokud není ochoten si platit enormní sumy

za advokáta. Nakonec jsem ty dva přece jen dostal vlastnoručně pryč, ale v bytě byly způsobeny patřičné škody, které by ani s právníkem nikdo nezaplátil.

Milý Billy, nyní jsem odvyprávěl některé věci, které mi ležely v žaludku, věci, jež mne sice zaměstnávají, ale nikoliv tak moc, aby se mi vytratil smysl života. K tomu jste Vy, zvláště však i ..., přispěli svým dílem, za což jsem nekonečně vděčný.

Přeji Vám to nejlepší možné a jsem se srdečným pozdravem z ...

Podpis

Hledáno a nalezeno

od Bernadette Brandové

Je vždy velmi potěšitelné, když můžu některému z našich pasivních členů nebo příteli FIGU od srdce poděkovat za jeho důvtip a rešeršní práci, pokud jde o potvrzení výpovědí Billyho a jeho přátel, které se nalézají v kontaktních zprávách. V tomto případě se jedná o to, že se Quetzal dotázal na malé lidi, které navštívil Billy s Asket a kteří žili na Dálném východě a údajně se sami nazývali »Efagog«.

Jako vždy v takovýchto případech jsem ihned pátrala na Wikipedii po pojmu »Efagog«, ale mé hledání nebylo hned úspěšné, a proto jsem svoji rešerši docela rychle zase vzdala. Na rozdíl od Berkeho, který se zabývá lingvistikou a který rychle narazil na jedno etnikum v Indonésii, jež bylo podle Wikipedie nazýváno »Ebu Gogo« a jehož existence se traduje v legendách, jak mi Berke doložil v e-mailu patřičným linkem. S úžasem jsem tuto zprávu předčítala Billymu, který mi po mém dotazu potvrdil, že se v případě toho zmiňovaného národa vskutku jedná o »Efagog«, o nichž se vůči Quetzal zmiňovala Asket.

Níže uvádím výňatek z Wikipedie, který jsme obdrželi:

*Jako **Ebu Gogo** se označuje skupina lidem podobných tvorů, kteří podle legendy existovali na ostrově Flores (Indonésie). Tato legenda vstoupila v mezinárodní známost až po roce 2003, kdy byl na tomto ostrově objeven »Homo floresiensis«, pojmenovaný právě podle jména tohoto ostrova. Podle zpráv obyvatel ostrova prý »Ebu Gogo« zmizeli až na počátku 19. století.*

Domorodí obyvatelé referovali v říjnu 2004 australskému archeologovi, Richardu G. Robertsovi, který byl spoluautorem prvního popisu »Homo floresiensis«, o těchto »Ebu Gogo«, které jejich předci údajně ještě potkávali: »Ebu Gogo byli drobní jaké malé děti, kromě obličeje byli kompletně ochlupení, měli dlouhé paže a kulaté bubnovité břicho. Stále si něco mumlali nesrozumitelným jazykem, ale papouškovali také to, co jsme jim říkali.« Poslední z těchto »Ebu Gogo« údajně zmizel až krátce před kolonizací ostrova ze strany Holanďanů. Název »Ebu Gogo« znamená tolik co »babička, která všechno jí«.

Jednotlivé ústní tradice se sice vzájemně odlišují, ale obsah zpráv vykazuje vícero shod. A tak se referuje o obyvatelích staré osady »Ua«, kteří se pokoušeli se svými odmítavě se chovajícími sousedy navázat kontakt tím, že jim překládali vařené jídlo, které si oni i brali. »Ebu Gogo« nicméně i nadále kradli dobytek a části jejich úrody. Avšak teprve poté, co jim ukradli jedno miminko – jak referovali zmínění obyvatelé Gregory Forthovi z Albertské univerzity –, je vehnali do jedné jeskyně a rozdmýchali v ní oheň tím, že zapálili palmová vlákna, která těm človíčkům předtím darovali jako oděv. Gregory Forth se domníval, že »Ebu Gogo« byli vyhlazeni mezi lety 1750 a 1810.

Tato tradice o obyvatelích osady »Ua« a »Ebu Gogo« ovšem pochází od domorodců nazývaných »Nage«, kteří žijí v sousedství, a ti pojednávali o tom, že obyvatelé osady »Ua« před dvěma či třemi sty let pronikli do jejich oblasti, kterou ovšem »Nage« nikdy neobývali. V Indonésii existují početné zprávy o likvidaci škůdců, kteří kradli úrodu, ohněm – ve většině případů se jednalo o zvířata, avšak rovněž jsou rozšířeny zprávy o tom, že byli takto zničeni obři –, a proto považuje Genese Marie Sodikoffová ojedinělé vyprávění o likvidaci malých zlodějů úrody za značně hodnověrné. Nemuselo se přitom jednat o jednorázovou likvidaci, ale o různé vyhocené případy v situaci dlouho trvající vzájemné konkurence. Navíc neřadili domorodci »Nage« ony malé lidi do říše zvířat, nýbrž do říše lidí, což se zrcadlí i v jazykových

klasifikátorech, v nichž byla dána výrazu »ga'e« přednost před výrazem »éko«, tedy lidskému významu před zvířecím.

Zprávy o »Ebu Gogo« se vynořují zvláště od doby kolem objevení »Homo floresiensis«, což v mnoha vědcích vzbudilo nedůvěru. Zdali anglický vědec William Marsden svým popisem lidí malého vzrůstu, které roku 1783 označil jako »Orang Googoo«, míní potenciálně tutéž skupinu lidí, se již nedá zjistit. Později se věřilo, že dotyčné zprávy jsou fantazií přizdobené referáty o makacích. O malých človíčkách kolují i nadále různé zprávy, jako o »Orang Pendek«. Jakou měrou na tyto zprávy působí referáty antropologů, je dosud zásadně nevyjasněné.

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2025 (německy), 2025 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org